

Lucruri care au fost și care au să vină

Rialto

5 decembrie 1965

Este o mare prioritate pentru mine de a fi din nou în San Bernardino. Acest loc îmi amintește de întâmplări frumoase din trecut. Aici locuiește doamna Isaacson, translatoarea mea la evanghelizarea din Finlanda. Acolo, când am coborât din mașină, ea a venit lângă mine și mi-a spus: „Tu ești glasul Finlandei.” Mai locuiește Isaacson May în cartierul acesta? Este ea cumva aici, în seara aceasta? Ea este originară din Finlanda.

Un alt eveniment extraordinar de care îmi amintesc, este că de la o depărtare de o zi de călătorie, o mamă a venit aici cu pruncul în brațe, care era mort. Prin rugăciuni, copilul a fost înviat. Sunt în seara aceasta aici mama și tatăl acestui copil? Ei veneau din statul vecin, din nord. Călătoriseră o noapte întreagă, iar mama ședea tristă cu copilul ei mort în brațe. M-a impresionat credința ei. Chiar dacă aș fi fost cel mai mare fățarnic, Dumnezeu ar fi răsplătit credința acestei familii. Când am cuprins capul micuțului în mâinile mele și m-am rugat, am simțit cum se încălzea și începea să se miște – iar apoi a deschis ochii. Eu l-am dat mamei lui viu. Nu știu dacă ei erau pentecostali sau altceva. Nici nu i-am întrebat. Pur și simplu mă bucuram că acest copil mic a fost adus iarăși la viață.

De atunci s-a scurs multă apă la vale, nu este așa frate Boone. Dar noi slujim încă pe acel Dumnezeu care rămâne același ieri, azi și în veci.

Sunt onorat că am putut veni în seara aceasta într-o biserică cum este aceasta. Într-o clădire bisericească mă simt totdeauna mai bine decât într-un auditoriu (sală de manifestări culturale sau sportive – n.t.). Eu nu am nimic împotriva acestor auditorii, dar știți voi – poate se aude cam superstițios, dar mie îmi pare un adevăr și anume – în aceste locuri se ascund dughuri rele, pentru că aici au loc diferite manifestări sportive sau culturale. Noi închiriem astfel de auditorii pentru servicii divine, când suntem nevoiți din lipsă de spațiu.

Dar când intri într-o capelă a unei biserici duhovnicești, se simte o libertate mai mare – așa cum este acum aici – pentru că Dumnezeu este prezent. Este cu totul altfel decât în auditorii. Vedeți, contează și clădirea sau locul unde ne adunăm, pentru că este incomod spiritual să ne adunăm în locuri în care se petrec lucruri rele. Măine seară totuși vom avea serviciul divin în Auditoriul „Orange Show”, care este în apropiere. Călătoria aceasta o folosesc predicând pentru comercianții creștini. Aici m-a invitat un prieten foarte credincios – de aceea suntem foarte bucuroși că suntem în această adunare.

Noi deschidem Biblia ca să citim, dar numai Duhul Sfânt poate să ne deschidă Cuvântul și mintea ca să ne descopere Scriptura. Eu cred în ceea ce spune Biblia, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu încă mai cred că oamenii vor fi judecați după acest Cuvânt. Asta sună curios pentru unii, căci mulți sunt de altă părere.

Nu demult vorbeam cu unul dintre prietenii mei, care este catolic, care spunea că Dumnezeu va judeca lumea prin biserica catolică. Dacă ar fi așa, ce se alege din bapțiști, metodiști și ceilalți? Ei ar fi pierduți. Dacă El va judeca lumea prin una din biserici (cult), atunci ceilalți sunt pierduți – ar fi o mare încurcătură. Noi ar trebui să luăm Biblia ca să găsim răspunsul adevărat. Acolo scrie că: „Dumnezeu va judeca lumea prin Hristos” – și El este Cuvântul. Este scris: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*”, „*Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi...*” – Ioan 1:1,14. Și apoi: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci!*” – Evrei 13:8. Eu cred că acesta este Adevărul.

Eu cred că Dumnezeu a fost de la început Dumnezeu infinit. Iar noi suntem limitați, așa că nu putem pătrunde gândurile Lui și nu putem cuprinde înțelepciunea Lui cea mare și infinită. De aceea, ni se pare nouă straniu și ciudat când El afirmă ceva hotărât în Scriptură. Dar totuși, ce spune El, se va întâmpla, pentru că Cuvântul Lui nu trece.

Eu mai cred că Dumnezeu, fiindcă știa că noi cu mintea noastră îngustă nu vom putea înțelege gândurile Lui, Își tâlcuiește El însuși Cuvântul Său, și-l întărește la timpul hotărât. Eu cred că de la început Dumnezeu a lucrat așa.

Noe a avut Cuvântul mesajului divin pentru timpul acela. Moise a avut un alt mesaj pentru vremea lui. Mesajul lui Noe cu corabia nu mai

era valabil pentru ieșirea evreilor din Egipt sub conducerea lui Moise. Fiecare mesager are un mesaj deosebit pentru vremea lui, care este o parte a Cuvântul adevărit pentru timpul respectiv. Luther nu mai putea să țină Cuvântul bisericii catolice, Wesley nu mai putea continua cu Cuvântul dat lui Luther. Penticostalii nu mai puteau aduce Cuvântul metodiștilor. Vedeti, Biserica se află în creștere. În fiecare epocă este împărțit ceva din Scriptură. Dumnezeu descoperă Cuvântul Lui prin Duhul Sfânt, încât El îl împlinește și El însuși îl adevărește (legitimează). Prin aceasta, El arată că este Cuvântul Său, care se împlinește la timpul acela, este făgăduit.

Aceasta o explică și Isus: „*Dacă nu puteți crede în Mine, credeți măcar lucrările pe care le fac Eu*” – căci ele adevăreau cine era El, și timpul Lui. Ei ar fi trebuit să cunoască Scriptura. Dar când a venit El, totul era deosebit, încât oamenii nu au putut să creadă în El – ei se gândeau că El ar fi numai un om, și se face Dumnezeu. EL era Dumnezeu în chip omenesc! „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.*” Nicodim a spus că nimeni nu putea să împlinească aceste Cuvinte, dacă nu era Dumnezeu cu el. Sinedriul știa și credea asta.

Noi știm că Cuvântul a vorbit despre El. EL a zis: „*Dacă ați fi cunoscut pe Moise, atunci M-ați cunoaște și pe Mine, căci el a vorbit despre Mine.*” O, dacă ar fi cunoscut ei Cuvântul! Dacă ar fi deschis ei Scriptura și ar fi citit ce trebuia să facă Mesia, atunci L-ar fi recunoscut pe El prin lucrările făcute de El, și prin aceea că Dumnezeu a judecat lumea prin Hristos, prin Sine însuși, și a împlinit toate făgăduințele care se refereau la Mesia. Isus a depus mărturie despre acest Cuvânt, aducându-l la viață în vremea aceea.

Noi trăim azi în zile asemănătoare, când Dumnezeu depune mărturie despre Cuvântul Său, adevărind ceea ce a spus și a promis pentru noi. Astăzi este ziua mântuirii. La fel ca în ziua de Rusalii, ploaia timpurie și târzie va cădea și acum, însoțită de semne și minuni mari, care vor fi refuzate de multe denominațiuni. Dar eu sunt foarte mulțumitor pentru aceste uși deschise, prin care am putut să intru și prin care oamenii, ca și acest tânăr păstor de aici, au primit un imbold. Eu îmbătrânesc și știu că zilele mele sunt numărate. Dar eu știu că acești tineri vor primi mesajul și-l vor duce mai departe, până la venirea

Domnului. Eu îl aștept în fiecare zi, veghez și mă pregătesc pentru ceasul acesta.

Înainte de a citi, să ne rugăm Domnului:

Tată ceresc, noi Ți mulțumim că suntem în viață în seara aceasta, și ne-am putut întoarce iarăși în acest oraș frumos. De aici se vede panorama munților acoperiți cu zăpadă și pomii de portocali înfloriți. Ce lume minunată ne-ai dat Tu nouă! Ce natură! Dar oamenii distrug această creație a Ta, și nouă ne este rușine de aceasta, Tată. Noi suntem în seara aceasta aici ca să recunoaștem lucrarea mâinilor Tale și să aducem oamenii în același har, ca ei să știe că dincolo de aceste lucruri, sunt lucruri și mai mari și minunate. Ajută-ne ca în seara aceasta să privim la lucrarea Ta. Tată, noi putem citi Cuvântul Tău, dar Te rugăm ca să ni-l descoperi prin Duhul Sfânt, în Numele Domnului Isus. Amin.

Ioan 14:1-7 – acest text, de obicei, se citește la înmormântări. Dacă ar fi să țin vreodată o predică de înmormântare, atunci aș ține pentru lumea aceasta – ca ea să moară, și să se nască din nou.

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. EU mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi. Știți unde mă duc, și știți și calea într-acolo.” „Doamne”, i-a zis Toma, „nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea într-acolo?”

Isus i-a zis: „EU sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și deacum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.”

Facă-se ca binecuvântările Lui să fie adăugate la citirea Cuvântului Său.

Ieri seară am fost la Yuma. Arizona este acum casa mea. Când am fost ultima dată aici, mai locuiam încă la Jeffersonville, Indiana. În Arizona m-am stabilit cu câțiva ani în urmă, ca urmare a unei viziuni, când Domnul m-a trimis aici, unde locuim în prezent. Eu nu am acolo nici o biserică. Fratele Pery Green, care este cu noi, a început acolo misiunea într-o capelă care aparținea grupării religioase „Assemblies of God”. Fratele Pery Green din Texas s-a dus acolo și a preluat clădirea. El este unul dintre colaboratorii noștri. Noi suntem bucuroși că știm că

fratele Green a deschis clădirea acolo (care era închisă de un timp).

Ieri seară am vorbit în Yuma la oamenii creștini ai comerțului despre tema „Răpirea”. Era probabil o temă deosebită pentru un banchet, dar aproape toți cei prezenți erau creștini. La aceste evanghelizări și în biserici, dacă eu întreb: „Câți dintre voi sunteți creștini?”, toți ridică mâna. Eu mă gândesc că trebuie să știm dinainte dacă suntem creștini. Atunci nu mai trebuie să ne gândim, căci ne cunoaștem locul nostru.

Isus vorbește aici despre aceasta – că El s-a dus să ne pregătească un loc; „*Să nu vi se tulbure inima.*” EL vorbea către iudei și spunea: „Cum credeți în Dumnezeu, să credeți și în Mine, căci Eu sunt Fiul lui Dumnezeu – adică – Eu și Tatăl suntem una. Tatăl meu trăiește în Mine – El vorbește, El lucrează prin Mine.” „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.*”

Pentru evreii care au fost învățați să creadă într-un singur Dumnezeu mare și supranatural, era ușor acest lucru. Dar ca să cuprindă că acest Dumnezeu a venit jos și S-a descoperit în persoana Fiului Său, Isus Hristos – practic, ca Dumnezeu să locuiască într-un trup omenesc – să priceapă aceasta, era cam mult pentru ei. Dar El spunea: „Voi credeți în Dumnezeu – credeți și în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, și Eu mă duc să vă pregătesc un loc.”

Viața lui Isus pe pământ se apropia de sfârșit. EL a arătat oamenilor și a dovedit prin semne mari și minuni că El era Iahveh, care se descoperise în trup. Biblia vorbește despre asta. EL dovedea că El era Dumnezeu care s-a descoperit. Acum El a vrut să spună: „Dacă vedeți că viața Mea se sfârșește – asta este cu un scop –, Eu Mă duc să vă pregătesc un loc, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” Prin aceasta, Isus i-a asigurat pe ucenicii Săi că viața Lui nu se sfârșește odată cu moartea Lui.

Mai înainte am spus că acesta este un text pentru înmormântare. Gândiți-vă la aceasta. Moartea este chiar în fața noastră. Noi nu știm, dar poate unul dintre noi, în următoarele cinci minute, poate să moară – un accident, un atac de cord etc. Numai Tatăl cunoaște ziua și ceasul nostru.

Dar Isus le spunea lor că există o viață după moarte, o viață continuă. Ce mângâiere pentru noi! Cu cât îmbătrânim mai mult, cu atât

viața veșnică devine o realitate. Nașterea noastră pământească a fost plănuită dinainte. Eu sper că veți crede aceasta, că, înainte de întemeierea lumii, a fost planificat totul. Dumnezeu cel infinit a știut dinainte totul. A știut de fiecare muscă ce va fi pe acest pământ și de câte ori va clipi ea din ochi. Aceasta înseamnă să fii infinit. Dumnezeu cel infinit a știut toate lucrurile.

Dacă cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu, știm în ce timp trăim, în ce ceas trăim. Noi știm ce stă înaintea noastră și ce este înapoia noastră. Cartea lui Dumnezeu (Biblia) este descoperirea lui Isus Hristos. Lucrările Lui care trebuie să se desfășoare în timpul epocilor, și totodată și făgăduințele pentru viitor, sunt în cartea Apocalipsei. Toate făgăduințele sunt adevărate. Dumnezeu nu poate să exprime nici un Cuvântul măcar, fără ca acesta să nu fie adevărat. Fiecare Cuvântul trebuie să se împlinească. Totul a fost precizat înainte de întemeierea lumii.

Unii oameni încurcă ceea ce este scris în Genesa, și spun: „Dumnezeu S-a repetat.” Nu, asta se întâmplă pentru că voi nu înțelegeți! La început, Dumnezeu a zis: „*Să fie...*”. Lumea se afla într-un haos întunecat. Când El S-a exprimat: „*Să fie lumină!*”, ar fi putut să treacă sute de ani până când lumina s-a ivit. Dar dacă El a exprimat aceasta, trebuie să se întâmple. EL a rostit Cuvântul Său. Sămânța se afla sub ape. Când El a uscat pământul, sămânța a răsărit.

EL a vorbit prin profeți. De exemplu, în Isaia spunea: „O fecioară va naște!” Cine își putea închipui că un bărbat de talia lui Isaia, care avea trecere înaintea oamenilor, să spună așa ceva? Dar el era un profet, și un profet îl reflectă pe Dumnezeu. El este în așa fel făcut, încât el nu poate să exprime cuvintele lui proprii. Trebuie să fie Cuvintele lui Dumnezeu pe care le rostește el. El este ca un reflector. El este gura lui Dumnezeu. De aceea a spus: „O fecioară va naște!” Probabil că nici el însuși nu a putut să înțeleagă aceasta. Dar Dumnezeu a exprimat aceasta prin el, fiindcă El a promis că nu va face nimic înainte de a descoperi taina Sa slujitorilor Săi, prorociei – Amos 3:7. Când el a vorbit aceasta (nașterea din fecioară), a mai durat șapte sute de ani până când s-a împlinit. Trebuia să se împlinească. La urmă, acest Cuvânt al lui Dumnezeu a căzut în poala unei fecioare – și acolo s-a ancorat. Ea a zămislit și L-a adus pe Emanuel la suprafață. „Căci un Copil ni s-a

născut, un Fiu ni s-a dat. Îl vor numi: Minunat, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor etc." Trebuia să fie așa, pentru că Dumnezeu a vorbit prin gura profetului Său.

Isus s-a dus ca să pregătească un loc, ca să ia poporul Său cu El. Cine sunt acești oameni? Eu sper că în seara aceasta suntem o parte din El. Dacă încă nu este așa, prietenii mei, atunci Dumnezeu are o cale pentru voi, care este deschisă.

Observați acum, cum va fi lumea viitoare. Va fi o altă lume. Este așa cum v-am spus cu nașterea voastră pământească. Voi ați fost rânduiți dinainte. Dumnezeu a știut că voi veți fi aici. Chiar și lucrurile pe care le-au făcut părinții vor fi cercetate din generație în generație. Oamenii nu cred aceasta, dar așa este. În Evrei 7, Pavel vorbește de Avraam, care a dat zeciuială lui Melhisedec când s-a întors de la măcelul împăraților, dând astfel și Levi zeciuială, el care era în strămoșul său, Avraam. Exact așa, El caută vina oamenilor la copii, din generație în generație, care nu țin Cuvântul Său.

Vedeți voi, toți ați fost planificați de Dumnezeu mai dinainte, cu multe generații înainte, așa ca voi să fiți azi aici. Ați știut asta? Gândiți-vă că voi erați odată în tatăl vostru, voi nu-l cunoșteati, și nici el pe voi. Dar apoi, prin căsătorie, ați fost puși în poala mamei voastre, devenind oameni după asemănarea tatălui vostru. Prin aceasta, voi ați intrat într-o părtășie tată-fiu.

Singura posibilitate de a deveni un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu este ca să aveți viața veșnică. Este numai un fel de viață veșnică – viața lui Dumnezeu. Ca să fii un fiu al lui Dumnezeu, trebuie să fi fost deja în El, în Tatăl. Voi nu sunteți altceva decât genul vieții exprimat, care era deja în Dumnezeu. Acum ați ieșit la suprafață ca fiu al lui Dumnezeu, după ce Cuvântul Său a căzut în voi și v-a luminat în această epocă. Voi exprimați viața lui Dumnezeu care este în voi, căci voi sunteți un fiu, o fiică a lui Dumnezeu. Înțelegeți voi la ce mă refer? Voi ședeți în seara aceasta în această biserică, fiindcă este datoria voastră să-L exprimați pe Dumnezeu înaintea acestei națiuni, în fața acestui popor, a vecinilor și a tuturor cu care veniți în legătură. Oriunde v-ați afla voi, Dumnezeu știe, căci voi trebuie să fiți unul dintre atributele Sale. Dacă voi ați primit viața veșnică, atunci a fost dintotdeauna viața veșnică acolo (în voi), înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a știut că voi veți fi aici. Când

apoi ați trecut apa Cuvântului, ați fost aduși ca o ființă la exprimare. Acum aveți părtășie cu Tatăl vostru, cu Dumnezeu, așa cum aveți cu tatăl vostru pământesc. Voi sunteți cetățeni ai Împărăției, și nu numai cetățeni, ci copii ai Dumnezeului Celui Viu, dacă este adevărat că viața veșnică locuiește în voi.

Isus a fost plinătatea descoperită a Dumnezeirii în chipul trupesc. Voi erați deja în El, când El s-a descoperit în trup aici pe pământ, căci El era Cuvântul „*La început era Cuvântul... și Cuvântul s-a făcut trup.*” De aceea, voi ați umblat cu El, căci voi ați fost în El, când El era pe pământ. Voi ați suferit, ați murit, ați fost înmormântați împreună cu El. Acum ați înviat împreună cu El, și ați fost descoperiți ca atribute ale lui Dumnezeu, și strămutați în locurile cerești, în Hristos Isus, ca vii, ca o viață nouă.

Dacă noi suntem atribute ale lui Dumnezeu, noi nu putem să ne hrănim de la crezuri și nici de la denominațiuni, ci noi vom trăi prin Cuvântul lui Dumnezeu, căci Mireasa este o parte a Mirelui, cum femeia este o parte din bărbatul ei. De aceea, noi trebuie să fim o Mireasă a Cuvântului. Ce este Mireasa Cuvântului? – Descoperirea acestui ceas, adică Mireasa, nu un crez sau o denominațiune, ci exprimări vii și calități vii ale lui Dumnezeu în chipul Miresei, descoperite în ceasul în care trăim în fața lumii.

Martin Luther nu putea să exprime calitățile lui Dumnezeu pe care le descoperim noi, căci atunci abia s-a făcut începutul. Abia răsărise prima frunză din bobul de grâu îngropat în pământ.

Voi poate ați citit cartea aceea în care un neamț a râs de mine, și a spus că sunt cel mai mare fanatic. El era categoric împotriva tuturor lucrurilor divine, batjocorind chiar pe Dumnezeu. El scria: „Ce Dumnezeu este acesta care a despărțit Marea Roșie și a scos poporul din Egipt, iar apoi Și-a încrucișat mâinile în poală, șezând și privind nepăsător cum sufereau și mureau martirii creștini, și cum copiii cei mici erau mâncați de lei?”

Voi vedeți că întreaga lucrare și întreaga Biserică este zidită pe descoperirea divină. În Matei 16, Isus a spus: „Nu carnea și sângele, ci Tatăl Meu din ceruri ți-au descoperit lucrul acesta.” Este vorba de descoperirea lui Isus Hristos în ceasul acesta, nu de ceea ce era El în alte timpuri, ci de ceea ce este El acum.

Biblia mărturisește că Mireasa va ajunge la deplina creștere și dezvoltare. Dar prima dată, așa cum a trebuit să cadă bobul de grâu, Hristos, în pământ, exact așa a trebuit și Mireasa din Evul Mediu să cadă în pământ. Sângele martirilor este sămânța creștinilor de mai târziu (a spus Tertulian – n.t.). Fiecare bob care cade în pământ trebuie să moară, altfel el nu poate să se reproducă. De aceea a trebuit Biserica cea puternică de la Rusalii, botezată cu Duhul Sfânt, să sufere martirajul în Evul Mediu și să cadă în pământ, ca să vină apoi iarăși la suprafață în epoca lui Luther, și să crească apoi până la deplinul chip al Miresei lui Isus Hristos, în ziua aceasta de pe urmă.

Din motivul acesta (al creșterii și al coacerii), Mireasa va ieși la suprafață la răpire. Totul este planificat de Dumnezeu și dovedit. De la început El a cunoscut pe fiecare om și locul unde va fi fiecare. EL a știut că Mireasa va fi aici, de aceea s-a dus să-i pregătească un loc. Când vom ajunge acolo, totul va fi pregătit, așa cum a fost pregătită seara aceasta și ceasul acesta.

Prin știința Lui mai dinainte cea mare, căci El este Atotștiutor, El poate să supravegheze toate aceste lucruri. EL este prezent în toate locurile – omniprezent – așa ca vântul care cutreieră pământul. Cerul este locașul Său.

Voi v-ați născut în această lume, apoi ați crescut la maturitate. Lucrurile pe care în copilăria voastră nu le-ați înțeles, acum, ca adulți, le puteți cuprinde și explica, și că toate au lucrat înspre binele vostru.

Exact așa este și cu nașterea noastră duhovnicească. Prima dată, ca sugar, voi ați venit la altar și v-ați predat viața voastră lui Isus Hristos, botezându-vă în Numele Său. Pentru voi, aceste acte sunt ciudate, și vă întrebați de ce ați procedat așa. Dar când deveniți creștini maturi, înțelegeți de ce și pentru ce a trebuit să procedați astfel. Ceva s-a întâmplat cu voi, și voi acum înțelegeți.

Nașterea voastră firească o simbolizează pe cea duhovnicească. Totul era corect pentru voi. În timp ce voi ați crescut în viața aceasta, tot ce vi s-a întâmplat a fost potrivit și corect pentru voi, căci ați fost rânduiți pentru aceste fapte.

De exemplu, a fost ciudat că voi ați venit chiar în seara aceea în cort sau undeva într-o biserică mică, într-un colț de stradă, când predicatorul vorbea despre o anumită temă, și voi ați căzut jos la altar.

Dumnezeu a știut aceasta deja înainte de întemeierea lumii. Vi s-a părut ciudat, și voi nu ați înțeles pentru ce ați făcut aceasta, dar acum înțelegeți. Voi știți ce s-a întâmplat. Tot ce s-a întâmplat și se întâmplă în viața aceasta este exact potrivit pentru voi – și așa va fi și în viața viitoare. Această lume și această viață favorizează procesul vostru de coacere, și tot ce vine în viața voastră este spre binele vostru.

Eu nu cred că cineva este aici numai întâmplător. Gândiți-vă, când ați venit pe lume, totul trebuia deja pregătit pentru voi. Eu abia pot înțelege, și nu-mi pot închipui altfel – de a ne încrede numai unui Dumnezeu, care a pregătit totul și toate aceste lucruri bune pentru noi. Dacă El ne-a adus în acest haos în care ne aflăm acum, și totuși a pregătit pentru noi lucruri bune, cum să nu ne încredem în El, că El poate să ne pregătească și lucruri viitoare și vesnice! Mi se pare, cum am spus, foarte ciudat să fie altfel!

Eu nu mă gândesc că cerul va fi așa cum mi-a povestit mama mea și cum își închipuie oamenii: că fiecare care moare merge în cer, și stă pe un nor și cântă din arfă. Ei știau că există un loc care se numește „cer”. Dar ei aveau o închipuire falsă despre asta. Dacă ar fi așa, atunci toți muzicanții ar avea prioritate față de noi. Dar cerul nu este un astfel de loc. Nu este vorba numai despre a cânta din arfă. Eu nu cred că Biblia învață așa ceva. Dar aceasta era închipuirea pe care o aveau ei, înainte de a veni plinătatea Cuvântului, prin descoperirea celor șapte peceti, așa cum ne-a fost făgăduit pentru acest timp (Apocalipsa 10:7). De atunci înțelegem aceasta.

Eu cred că cerul este un loc la fel de real ca și cel de aici. Noi nu vom șede pur și simplu în veci pe un nor. Noi nu vom cânta numai din arfă, ci noi vom ajunge într-un loc unde noi vom face ceva. Noi vom locui acolo și vom avea ceva de făcut. Noi ne vom bucura, noi vom trăi într-o viață veșnică. Noi mergem în cer, în paradis. Adam și Eva aveau ceva de făcut – trăiau, mâncau și se bucurau în grădina Eden, înainte de a intra păcatul. Noi ne aflăm iarăși în drum spre acolo. Acesta-i adevărul.

Primul Adam ne-a scos de acolo afară prin păcat, al doilea ne aduce iarăși înapoi în paradisul pierdut, prin neprihănire. EL ne îndreptățește și ne aduce înăuntru.

Voi, care primiți această predică, aș dori să ascultați mesajul

despre neprihănire.

Vedeți, părinții voștri s-au pregătit înainte de a veni voi pe lume. Când ei au știut că veți veni, ei au pregătit totul pentru sosirea voastră. Părinții pământești sunt numai un simbol spre Tatăl ceresc. Dacă noi știm să dăm daruri bune copiilor noștri, cu cât mai mult va da Tatăl ceresc daruri bune copiilor Săi! Așa a zis Isus. Părinții voștri s-au pregătit cu hăinuțe, botoșei, leagăn. Fiți atenți! Isus s-a dus acolo ca să pregătească totul pentru sosirea noastră. „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.*” Eu nu vreau să adaug nimic la Cuvânt, nici să scot din el – Apocalipsa 22:18. Dar lăsați-mă să fac o observație, nu ca să adaug, ci numai ca să subliniez un punct. „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri...*”.

Eu nu cred că ne vom asemena la înfățișare când vom ajunge în cer. Nu cred că toți vom avea păr negru sau blond, sau că vom fi toți mici sau mari, sau toți uriași. Eu cred că Dumnezeu este un Dumnezeu felurit. Lumea este o dovadă pentru aceasta. EL are munți mici și mari, șesuri, pustii, dealuri diferite, căci așa le-a creat El. EL a făcut anotimpurile – vara, toamna, iarna și primăvara. Asta dovedește că El este un Dumnezeu minunat. Și voi sunteți deosebiți unul de celălalt. Unii oameni sunt palavragii, alții dogmatici, alții fini, alții drăguți. În Împărăția lui Dumnezeu veți găsi diferite soiuri de oameni.

Priviți-l pe Petru și comparați-l cu Andrei. Andrei era un luptător în rugăciune, iar Petru un predicator înfocat. Pavel era un învățat și un profet care s-a retras. Moise a scris legea, prorocii profețiile; Matei, Marcu, Luca și Ioan au scris Evangheliile. Pavel a scris o mare parte a Noului Testament. Matei, Marcu, Luca și Ioan au fost martori ai Domnului, iar Pavel a separat legea de har și le-a dat poziția potrivită. El era de fapt scriitorul Noului Testament, prin care Cuvântul lui Dumnezeu a fost bine ordonat.

Acum vedeți – multe feluri de locașuri, așa cum există multe feluri de râuri, izvoare, locuri etc. Ele au fost deja aici pe pământ înainte de a fi voi pe el. Bunătatea Tatălui nostru ceresc le-a pus aici, căci unii oameni iubesc dealurile, alții apele, alții pustiiurile. Înainte de a fi venit voi, El știa deja ce fel de ființă veți fi. De aceea, El a creat toate acestea, ca apoi voi să vă puteți bucura. O, eu mă gândesc că El este un Tată minunat, fiindcă așa de frumos a creat El totul! Eu sunt bucuros că El a

creat dealurile, căci eu le iubesc. Alții spun: „Eu nu pot să le sufăr.” EL poate că și-a vărsat aici găleata cu mortar, ca eu să mă pot bucura. Vedeți voi? Sau: „Eu iubesc șesurile, unde pot să văd departe.” Acestea sunt două naturi deferite, dar amândoi sunt creștini.

Tatăl a știut că tu vei fi aici și de aceea a pregătit totul pentru tine înainte de a te naște tu aici. Acestea au fost pregătite la prima voastră naștere. Și când ne gândim că toate aceste lucruri sunt umbra lucrurilor viitoare!

Noi știm că Moise a ridicat în pustie cortul întâlnirii, care a fost construit după modelul ceresc care i s-a arătat. Lucrurile pământești sunt negativul, umbra lucrurilor veșnice. Dacă acest pământ pe care trăim noi este așa de minunat, încât îl iubim, trăim bucuroși, inspirăm aerul, vedem florile etc., totuși el este numai o expresie a lucrurilor veșnice. Cele muritoare prefigurează pe cele veșnice. Dacă vedeți un pom care se luptă și se întinde, fiindcă vrea ca să trăiască, atunci aceasta înseamnă că undeva există un pom care nu mai are nevoie de această luptă. Dacă vedeți un om în spital pe patul de suferință sau într-un accident, care se luptă pentru viața lui împotriva morții, care numai horcăie, oboșește, plânge și strigă după viața lui, ce înseamnă atunci aceasta? Că există undeva un loc, un trup, care nu se luptă și strigă după aceasta, căci nu mai este nevoie.

Aceste lucruri lumești sunt daruri trecătoare, care exprimă că acolo există un trup și o viață veșnică. Isus s-a dus acolo ca să ne pregătească acest loc veșnic. Tot ce-i aici este și acolo, dar perfect. Gândiți-vă la aceasta! Biblia spune: „Când se desface casa, cortul nostru pământesc, ne așteaptă deja un alt trup, de slavă.” Este ca la un sugar care se află în trupul mamei. Mușchii aceia mici se mișcă deja. Vedeți, dacă o femeie devine mamă, atunci ea, oricât de rea ar fi fost, cu puțin timp înainte de nașterea copilului, pe această femeie o înconjoară o bunăvoință. Ea este mai blândă ca înainte. De ce? Fiindcă un înger, un duh este prezent, care așteaptă să intre în trupul firesc al copilului, îndată după naștere. Dumnezeu suflă în el duhul de viață și copilul se face un suflet viu.

Așa cum se naște acest copil, este acolo un trup duhovnicesc, pregătit ca să-i primească sufletul. Când acest trup se pune în pământ, acolo așteaptă un trup nemuritor, ca să-i primească iarăși duhul, așa

cum se întâmplă cu ocazia nașterii unui copil. O, ce lucru puternic! Noi suntem deja acum în Hristos Isus! Amin! Noi suntem copii în Hristos, copii ai lui Dumnezeu, care așteaptă o deplină eliberare la venirea Domnului Isus Hristos. Când El ne va lua sus la El, acest trup va îmbrăca un trup nemuritor. EL v-a dat acest trup în care locuiți, numai ca să exprime pur și simplu prin aceasta că acolo va fi un trup mai minunat. Dacă purtăm chipul pământesc, vom purta și chipul ceresc. În trupul viitor nu este nimic rău, nici boală, suferință sau moarte.

Am vorbit nu demult, aici, despre transformarea prin Cuvântul lui Dumnezeu, și am spus atunci că acest trup are în el răul și că întreaga civilizație modernă, în care trăim, este de la diavolul. Voi nu credeți aceasta? Dar Biblia asta afirmă, că fiecare împărăție, guvernare de pe pământ, ba chiar întreaga lume aparține diavolului și de el este stăpânită. Isus a fost dus de satan pe un munte înalt, ca să-I arate toate împărățiile lumii care au fost și care vor fi. Satan le numea ca proprietatea sa, și Isus nu l-a contrazis, fiindcă el (satan) este dumnezeul acestei lumi. Satana a zis: „Toate acestea ți le voi da Ție, dacă Te vei închina mie.” El a vrut să le dea lui Isus fără jertfă, fără prețul sângelui răscumpărător. El îi oferea un târg. Dar lumea a păcătuit, și pedeapsa pentru păcat este moartea. De aceea, El trebuia să moară. Din cauza aceasta S-a descoperit Dumnezeu în trup, ca să poată lua moartea asupra Sa și să ispășească pedeapsa. Totul este deplin răscumpărat. Vina întreagă este plătită! Acum totul îi aparține Lui. Noi suntem cetățeni ai Împărăției Lui, care în seara aceasta ne-am adunat aici în Numele Domnului Isus Hristos, a Împăratului nostru, și suntem strămutați în locurile cerești.

În această lume, în care trăim, se vorbește despre cultură. Aș vrea să vă dovedesc că cultura, știința și civilizația și toate celelalte lucruri firești, de care ne bucurăm noi, sunt de la satana și vor trece. Voi spuneți: „Frate Branham, civilizația?” Da, această civilizație vine de la satan. Dovada pentru asta este Geneza capitolul 4. Prin fiul lui Cain, a început civilizația, încât se construiau orașe, cântau cu instrumente etc. Civilizația a venit prin cunoștință. Cunoștința era marfă pe care i-a vândut-o satan lui Eva în Eden, și care a determinat-o pe ea să calce porunca lui Dumnezeu.

În lumea cealaltă va fi iarăși o civilizație, dar de altă natură. În

această civilizație avem boală și suferință, moarte, poftă, totul este pe dos. Dar în cealaltă civilizație nu va mai exista nimic din acestea. Acolo nu mai avem nevoie de știință. Știința este o inversare a originalului, se dezintegrează molecule și atomi ca să arunce în aer. Cu praful de pușcă se omoară oameni. Se scoate petrolul și alte minerale din pământ, golindu-l și punându-l în situația de a se prăbuși. Se aleargă șosele cu peste 160 km pe oră, accidentându-se mortal oameni. Noi suntem așa de nervoși, de strâmtorați și de grăbiți! Peste tot trebuie să te împingi. O, vedeți, totul este de la diavolul. În Împătăția lui Dumnezeu nu vor mai exista avioane, mașini și nici cuceriri științifice. Acolo nu mai este nevoie de cultură, căci cultura de acolo va fi așa de înaltă, încât nu vă veți mai aminti de aceasta. Învățătura, civilizația și toate aceste lucruri vin de la satana.

Acum voi întrebați: „Frate Branham, pentru ce citești și te folosești de scris?” Din același motiv pentru care port îmbrăcămintea. În prima civilizație, ei nu au avut nevoie de îmbrăcămintea. Ei au fost înveliți. Nu era nici un motiv pentru care s-ar fi putut folosi îmbrăcămintea, căci ei nu știau că erau goi. Din cauza păcatului ne îmbrăcăm. La început nu era așa. Atunci nu exista păcat.

Referitor la civilizație este același lucru. Noi citim, scriem, toate aceste lucruri le putem face, dar să nu le puneți niciodată pe aceeași treaptă cu cunoașterea divină și să nu faceți din ele idoli – căci aceștia sunt dumnezeul veacului acestuia. Acestea nu vin de la Isus Hristos. Pe Isus Hristos îl întâlnim în credință, în ceea ce noi credem, în ceea ce noi nu putem dovedi științific. Eu, astăzi, în clădirea aceasta, nu pot să vă dovedesc că există un Dumnezeu – cu toate acestea, eu știu că El este aici – credința mea dovedește aceasta.

Avraam nu putea dovedi științific că va avea un copil cu o femeie de 90 de ani, dar credința lui dovedea asta. El nu avea nevoie de dovadă științifică. Medicul i-ar fi spus: „Acest bărbat bătrân, de afară, este nebun. Fiind în vârstă de 100 de ani, susține că va avea un copil cu o bătrână de 90 de ani.” Dar vedeți voi, Dumnezeu a spus așa. Nu este nevoie de știință, ci de credință în Cuvântul lui Dumnezeu.

Școlile sunt un eșec. Dumnezeu nu a spus: „Mergeți și construiți seminare (școli), nici școli biblice.” EL a spus: „Predicați Cuvântul!”. Acesta este adevărul. Sistemul nostru de cultură mai mult ne-a

îndepărtat de Dumnezeu. Nu s-a spus: „Construiți școli, spitale etc.” Aceasta este datoria lumii și a anumitor instituții. Eu nu am nimic împotriva. Ele își împlinesc rolul lor, dar cu aceasta încă nu s-a făcut totul. Noi putem construi cele mai bune spitale și se folosesc cele mai bune medicamente – cu toate acestea, zilnic mor mii de oameni. Dar în Împărăția lui Dumnezeu nu există suferință, nici moarte! Amin! Acolo nu se folosesc lucrurile lumii. Atunci, noi de aici am trecut dincolo de realitate.

Cu cât citim mai mult, învățăm de la știință, vine moartea peste noi, prin progresul acesta al științei. Noi luptăm o bătălie pierdută. Lăsați aceste lucruri și primiți în seara aceasta, prin credință pe Isus Hristos, pe Fiul lui Dumnezeu! EL este singurul Mântuitor!

Ce vă pregătește știința? Mai multă moarte. Rachetele și toate celelalte împărțitoare de moarte pe pământ, să nu fie ținta privirii voastre. Voi priviți numai sus la cer. Isus șade în seara aceasta la dreapta Maiestății lui Dumnezeu. EL trăiește veșnic ca să mijlocească pentru noi pe baza mărturiei noastre, fiindcă noi credem că Cuvântul este adevărul!

Noi am constatat că această viață conține felurite lucruri rele – lăcomie, boală, moarte. De ce? Fiindcă nu aceasta este casa pe care El s-a dus acolo s-o pregătească. Aceasta este o casă de ciumă. O casă de ciumă este locul unde se duc oamenii care s-au îmbolnăvit de ciumă. Exact aceasta a făcut păcatul cu voi. El ne-a adus într-o casă pământească de ciumă. Aici nu are nimeni voie să intre, pentru că mișună microbi de boală, și oricine s-ar putea contamina și îmbolnăvi. Păcatul ne-a adus în casa de ciumă a diavolului.

Dar cealaltă se numește „Casa Tatălui Meu”. „EU mă duc acolo să vă pregătesc un loc, și ca să vă scot din această casă de ciumă și să vă duc în casa Tatălui Meu.” Amin! Ia-mă din această casă veche de ciumă a pământului! Amin! Acolo unde se pregătește un loc, nu mai există nici boală, nici bătrânețe, nici moarte, nimic rău. Este un loc desăvârșit, care și de la voi cere această desăvârșire. Voi trebuie să fiți desăvârșiți ca să puteți ajunge acolo. „Fiți desăvârșiți, cum și Tatăl vostru este desăvârșit.” Deoarece Împărăția este desăvârșită, și poporul care merge acolo trebuie să fie desăvârșit, căci voi veți locui acolo și veți fi cununați cu Fiul desăvârșit al lui Dumnezeu. Voi trebuie să fiți o

Mireasă desăvârșită. Cum ați putea ajunge la această perfecțiune altfel decât prin Cuvântul deplin al lui Dumnezeu? Aceasta este apa curățirii, prin care suntem spălați de păcatele noastre. Amin! Gândiți-vă la aceasta: Cuvântul care picură sângerând. Amin! Mireasa va fi spălată prin Cuvântul lui Dumnezeu și sângele care a curs. Amin. Ea este desăvârșită, curată, fecioară. Ea nici nu a păcătuit niciodată. Amin. Ea a ajuns numai în cursă.

Această viață a luat naștere prin pofta sexuală, prin căderea în păcat – și trebuie să piară. Indiferent cât ați mai repara haina cea veche, totuși, în final, ea se va prăpădi. Deja este distrusă. De aceea va avea loc o renovare totală. Credeți asta?

La început, când s-a născut lumea, Dumnezeu a lăsat prima dată ca apele să se despartă de pământ. Așa cum se întâmplă în pântecul mamei. Așa s-a născut lumea, nu-i așa? Apoi Dumnezeu a pus oameni pe fața pământului, iar ei au început să păcătuiască. În zilele lui Noe, pământul a fost botezat cu apă.

Prin sângele Creatorului care a căzut pe pământ, el a fost sfințit. La fel s-au petrecut lucrurile și cu voi. Când voi L-ați crezut pe Dumnezeu, ați fost socotiți neprihăniți. După ce v-ați pocăit, ați fost botezați spre iertarea păcatelor voastre, înaintea lui Dumnezeu. EL le-a iertat. Prin botez, ați depus mărturie pentru oameni, pentru lume, că ați primit iertarea păcatelor voastre, pentru că voi credeți că Isus Hristos a murit pentru voi: El a luat locul vostru, acum voi stați în locul Lui. EL S-a făcut ca voi, pentru ca voi să deveniți ca El. Apoi puterea lui Dumnezeu cea sfântă v-a cutărit de toate obiceiurile vieții voastre. Voi ați băut, ați fumat, ați mințit etc. Când a venit puterea de sfințire a sângelui lui Isus Hristos în viața voastră, ea a luat toate aceste lucruri rele de la voi. Dacă voi constatați că ați greșit (păcătuit), repede vă dezvinovați: „Un moment, iartă-mă! Eu nu am vrut aceasta. Diavolul mi-a întins o cursă.” Dar dacă sunteți adevărați creștini, aveți acest har ca să mergeți acolo și să spuneți: „Eu am greșit, eu am fost nedrept.”

După neprihănire și sfințire, primiți botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Când se va termina Împărăția de o mie de ani, Dumnezeu va boteza și lumea (pământul) cu foc. EL va distruge totul – cerul și pământul se vor topi prin foc – 2Petru 3:10. Va avea loc un botez cu foc, prin care totul va fi renovat. Apoi vine un pământ nou și un cer nou în care va

locui neprihănirea.

Când Cuvântul lui Dumnezeu ne-a luminat sufletul nostru, din ființele noastre muritoare și trecătoare, ne-a transformat în ființe veșnice. Noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, fiindcă purtăm în noi calitățile, factorii de moștenire ai lui Dumnezeu, și noi strigăm „Ava, Tată!” „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu!”

„*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.*” Această lume veche trebuie să treacă, căci ea a luat ființă prin dorințe sexuale, pe baza căderii în păcat – de aceea, totul merge spre prăbușire. Dar locul acela, pe care-l pregătește El acum, nu poate să mai cadă, pentru că este de altă esență.

Ce ar fi dacă am rămâne în acest trup? Nu sunteți voi bucuroși că există moartea? Aceasta sună ciudat, nu-i așa? Dar vedeți, cu câtva timp în urmă eram un băiat. Acum sunt un bărbat de vârstă mijlocie. Eu am prieten care stă acolo – fratele Douch – el a împlinit 93 de ani. Priviți numai la el. În circa 40-50 de ani, și eu aș arăta la fel ca el. Dacă el ar mai trăi încă 40 de ani, ce ați vedea atunci? Eu sunt bucuros că există o ușă deschisă – moartea – care ne scoate afară din această casă de ciumă. Isus stă la această ușă. Amin! EL mă va trece dincolo de râu prin această ușă, prin moarte. Cu fiecare bătaie a inimii, sunteți mai aproape de această ușă. Într-o zi și eu voi ajunge la această ușă, și voi la fel. Când voi sosi acolo, nu aș vrea să fiu un fricos. Nu aș vrea să strig și s-o refuz. Eu vreau îmbrăcăminte de Lui de neprihănire – nu a mea – ca s-o îmbrac când voi ajunge la această ușă. Prin aceasta, voi știți că eu L-am cunoscut pe El în puterea învierii Lui. Căci eu, atunci când El va striga, voi ieși din această casă de ciumă dintre morți, ca să fiu cu El. Oriunde va fi pus acest trup, oriunde va fi el și orice s-ar întâmpla, într-o zi voi veni la suprafață, fiindcă El mi-a făgăduit aceasta. Și noi o credem! EL ne pregătește un trup veșnic.

Observați cum trupul mamei dorește după diferite lucruri. Eu sper că vorbesc către oameni maturi, care înțeleg aceasta. Mama, în care se dezvoltă copilul, dorește după ceea ce lipsește trupului ei. Ea pofteste după anumite mâncăruri.

Eu am crescut într-o familie foarte săracă, aproape că nu aveam ce mânca. Când mama mea aștepta un copil, și poftea după ceva, tatăl meu făcea tot ce-i stătea în putință ca să-i procure. Corpul are nevoie de calciu și vitamine etc., pe care le cere, pentru că are nevoie de ele

copilul care este în formare. Părinții încearcă să le obțină, pentru ca pruncul să se dezvolte normal și să vină sănătos pe lume. Observați cum se îngrijesc părinții voștri de aceasta. Dacă este nevoie de ceva, mama o simte, căci așa este făcut trupul ei. Voi înțelegeți că mama, când copilul ei care încă nu s-a născut are nevoie de ceva, cere aceasta.

Aici vrem să ne oprim un moment. Pentru ce avem noi treziri, pentru ce ne adunăm, pentru ce vă îndemnăm pe voi penticostalilor să nu vă mai tăiați părul? Pentru ce spun acestea? Fiindcă penticostalii bătrâni nu au făcut aceste urâciuni. Calea biblică este ca să nu faceți așa. Știți voi că Biblia spune unei femei că este o urâciune înaintea lui Dumnezeu dacă o femeie poartă îmbrăcăminte bărbătească? Dar noi admitem aceasta. Pentru ce strigă mereu Duhul Sfânt? Pentru că El știe că este o lipsă aici. Noi trebuie să fim maturi în Hristos Isus. Noi trebuie să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne purtăm ca și copiii Lui.

Înainte, înainte de proclamarea eliberării sclavilor, în S.U.A, exista un comerț cu sclavi. Pur și simplu, oamenii erau vânduți și cumpărați pe bază de contract, ca și o mașină. Erau vânduți cum se vând astăzi automobilele. Într-o zi, pe o plantație, a venit un comerciant care voia să cumpere sclavi. Pe această plantație mare erau mulți sclavi. Ei erau triști pentru că erau departe de țara lor din Africa, și știau că nu vor mai putea merge înapoi acolo. Ei erau proprietatea stăpânului lor – el avea drept de viață și de moarte asupra lor. Ei plângeau și erau totdeauna triști. Dar unul dintre ei, un bărbat tânăr, era deosebit de ceilalți. El umbla drept, cu capul ridicat. El nu trebuia bătut sau să i se spună ce trebuie să facă. De aceea comerciantul a spus: „Pe acest sclav, vreau să-l cumpăr.” Proprietarul a răspuns: „El nu este de vânzare.” Celălalt a insistat, dar degeaba. A întrebat: „Este el șef peste ceilalți?” „Nu”, a spus proprietarul „Nu este șef. El este un sclav ca ceilalți. El mănâncă aceeași mâncare ca și ceilalți, împreună cu ei.” În cele din urmă, comerciantul a întrebat: „Pentru ce este el altfel decât ceilalți?” Proprietarul a răspuns: „Și eu m-am mirat un timp de asta. Acest bărbat tânăr vine din Africa. Dar acolo, tatăl său este regele unui trib. Cu toate că el este aici un străin, și-i departe de casă, el se poartă așa fiindcă el știe că este fiul unui rege.”

O frate și soră, noi vrem să ne purtăm în lumea aceasta ca fii și

fiice ale lui Dumnezeu. Noi suntem aici străini, dar purtarea noastră ar trebui să fie conform poruncilor lui Dumnezeu, căci noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Purtarea noastră, procedura noastră, faptele noastre, toate ar trebui să fie conform legii lui Dumnezeu pe care El a fixat-o. Este o urâciune dacă o femeie poartă haine bărbătești (de roabă a păcatului). Este pe dos și păcat dacă ea își taie părul. Așa spune Biblia. Nu se poate ca ea să se roage așa. Voi întrebați: „Ce are a face aceasta cu aceea?”

Odată, un predicator a venit la mine și mi-a spus: „Lasă-mă să-mi pun mâinele peste tine, căci ești în pericol să-ți ruinezi slujba ta.” „Prin ce?” l-am întrebat eu. „Dacă tu vei continua să-i ocărăști pe oameni” a zis el. Eu am răspuns: „Eu le spun numai ce este drept.” El a continuat: „O, aceasta eu nu cred. Și eu sunt un predicator. Eu cred la fel, ca femeile să nu poarte păr scurt și nici pantaloni, nici farduri. Ele nu ar trebui să facă asta. Dar Dumnezeu te-a chemat să te rogi pentru bolnavi.” Eu am răspuns: „EL m-a chemat să predic Evanghelia. Vezi, tu ai programe mari (cor, cântăreți) și apari și la televizor în fața oamenilor. Eu însă am să dau socoteală numai Unuia, și acesta este Dumnezeu. În fața Lui vorbesc, și nu am să răspund înaintea nimănui, decât în fața lui Dumnezeu.” El a spus mai departe: „Tu îți vei ruina slujba ta.” Eu am spus: „Fiecare slujbă, care se va ruina din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, să fie ruinată.” Așa este. Corespunde exact.

El a zis din nou: „Tu o vei ruina!” Eu l-am întrebat: „Cine va spune aceste lucruri? Unul trebuie doar să le spună și să apere adevărul, chiar dacă el rănește.”

Prieteni, noi suntem creștini care credem că noi mergem spre cer. Duhul Sfânt ne va aduce în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus mai departe: „Știi tu ce ar trebui să faci? Oamenii cred că tu ești un proroc. Tu ar trebui să înveți pe aceste femei cum pot ele să primească daruri, darul prorociei etc., și lucruri mai mari, mai cu însemnătate, în loc de aceste lucruri mici.” Eu am răspuns: „Cum pot eu să le învăț algebra, dacă ele nu cunosc alfabetul – dacă ei nu fac lucruri obișnuite, naturale, cum aș putea să le învăț lucruri mai înalte, dacă nu încep cu cele de bază? Voi vreți să ajungeți în capul scării, fără să călcați pe treptele de jos. Începeți de jos și apoi veți urca mai sus, cum vă călăuzește Dumnezeu. Aduceți viața voastră în concordanță cu

Cuvântul și urmăriți ceea ce v-a poruncit Dumnezeu."

Noi ar trebui să ne purtăm ca creștini și să procedăm creștinește. Noi suntem călători aici, nu acesta este căminul nostru. Fiecare din noi trebuie să plece de aici. Gândiți-vă la aceasta, cum Dumnezeu împlinește, în mila Lui, dorința mamei după anumite vitamine, înainte de nașterea copilului! Cuvântul mamei poate suna așa: „Tăticule, eu poftesc un pepene sau altceva." El va face tot ce poate că să-i aducă, căci el dorește ca copilul lui să vină sănătos pe lume. Cu cât mai mult este El în stare să ne dea aceste lucruri! EL este Creatorul. Gândiți-vă că El este în stare să ne pregătească un trup ca al Lui, ca noi să trăim în el. Dacă noi dorim ca să trăim și ceva în noi însetează după viața veșnică și după neprihănire, atunci Dumnezeu va trimite pe cineva la amvon, care să predice adevărul absolut. Pentru ce? Ca să vă arate adevărul. Dacă voi sunteți un adevărat copil al lui Dumnezeu, voi veți striga: „O Dumnezeule, ia aceste lucruri de la mine! Curățește-mă de toate! Ia păcatul de la mine!" Pentru ce? Fiindcă voi trebuie să deveniți o adevărată Mireasă a Cuvântului, gata pentru acel loc pregătit de El.

Nu demult am predicat despre jertfa din ziua ispășirii, arătând că Dumnezeu se întâlnește cu oamenii, cu Biserica, numai într-un singur loc și anume, acolo unde El își pune Numele Său. „EU nu vă voi întâlni în nici un alt loc, decât acolo unde voi pune Numele Meu." EL nu se întâlnește cu voi la intrarea metodiștilor, bapțiștilor sau pentecostalilor. EL a pus Numele Său în Fiul Său, care spunea: „*EU am venit în Numele Tatălui Meu.*" Orice copil poartă numele tatălui său. Eu vin în numele „Branham", pentru că tatăl meu era un „Branham". Voi veniți în numele tatălui vostru. Isus, Fiul, a venit în Numele Tatălui Său. În El Și-a pus Numele Său. „În locul acela, la intrare, unde Îmi voi pune Numele Meu." Acolo era adusă jertfa. Isus Hristos este singurul loc unde găsiți părtașia cu Dumnezeu și unde vă veți închina Lui. Voi spuneți: „Eu aparțin de biserica cutare." Asta nu înseamnă nimic. Voi trebuie să fiți în Hristos.

Cu câteva seri în urmă, un predicator anume îmi spunea: „Domnule Branham, Isus a spus: „Cine crede că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, acela este născut din Duh." Eu i-am răspuns: „Nu spune Biblia că nimeni nu poate numi pe Isus „Domn", decât numai prin Duhul Sfânt?" Voi nu puteți să spuneți că Biblia minte. Totul trebuie să

concorde. Voi trebuie să fiți prin Duhul Sfânt pe deplin născuți din nou. Apoi va depune în voi mărturia Sa, ca să știți că El este Fiul lui Dumnezeu.

Dacă voi sunteți un copil al lui Dumnezeu, cum ați putea tăgădui Cuvântul? Cum poate Duhul Sfânt să vă aducă acolo ca să primiți un crez care vă învață că trebuie să faceți una sau alta, cu toate că Biblia este de altă părere? Ei spun: „Voi trebuie să aparțineți de biserica aceasta, să faceți asta și asta.” Cu toate că Biblia spune foarte clar ce aveți de făcut. Îndată ce veți recunoaște planul Bibliei, îl și primiți imediat și vă orientați după Cuvânt. Nici un aluat, nici un crez, nimic nu se adaugă. Trebuie să fie așa ca și cu un ou însămânțat în pântecele unei femei. Îndată ce oul se dezvoltă și formează celule, acestea sunt pur umane, nu și altceva.

Așa este cu un copil al lui Dumnezeu care a fost rânduit dinainte. Este un Cuvânt neplăcut, dar eu trebuie să iau Biblia ca temelie. Prin aceea că Dumnezeu știa dinainte, El putea să și rânduiască dinainte, ca totul să slujească spre onoarea Lui. Dacă voi sunteți sămânța rânduită dinainte, atunci când Dumnezeu, Cuvântul lui vă cheamă, această sămânță mică de vultur aude aceasta în voi, și Cuvântul vine la Cuvânt, îngemănându-se. Cuvântul nu se va amesteca cu datini.

Observați, în locul acesta, ei trebuiau să mănânce în fiecare zi pâine nedospită, și în timpul celor șapte zile nu era permis să se găsească aluat în mijlocul lor. Este adevărat? Pe parcursul celor șapte epoci este așa ca la creșterea cerealelor, și există numai pâine nedospită. Nici un aluat să nu se găsească în mijlocul vostru – numai Cuvântul. El este totul. Cuvântul este Dumnezeu. Și Dumnezeu S-a făcut om în persoana lui Isus Hristos. Aceasta este intrarea (ușa). „Aici este locul unde Eu vă voi întâlni la închinare, dacă voi ascultați poruncile lui Dumnezeu și le împliniți.”

Dacă voi ați venit în seara aceasta și ați spus numai: „Eu îmi predau în seara aceasta viața lui Isus Hristos”, și voi încă nu aveți pe Duhul Sfânt, atunci veniți la El înăuntru. Aceasta este ce trebuie să faceți. Voi trebuie să creșteți în aceasta. Rugați-vă lui Dumnezeu ca El să clădească în voi Cuvânt cu Cuvânt, până când veți ajunge la creșterea deplină a unui fiu al lui Dumnezeu, și ca lucrurile lumii să fie luate de la voi. În 1Ioan 2:15 scrie: „*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui*

nu este în el." Dacă voi aveți dragostea lumii în voi, atunci diavolul v-a înșelat, clădind diferite lucruri care se văd.

Ce a pricinuit primul păcat? Nu era un păcat mare și vizibil, ci diavolul a explicat Evei un Cuvânt în mod fals. Un cuvânt a rupt lanțul. Eva a refuzat să păzească acest singur Cuvânt. Așa a fost la început. La mijlocul Bibliei, a venit Isus și a spus: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” Acesta (mesajul) este întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Credeți voi că aceasta este descoperirea Lui? Întregul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Isus a venit pe insula Patmos la Ioan și a zis: „*EU, Isus, am trimis pe îngerul Meu ca să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici. EU sunt rădăcina și sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață.*”, „... *dacă va adăuga cineva ceva la aceste cuvinte, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din Cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*” – Apocalipsa 22:16,18,19.

Mulți spun: „Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” Asta este în ordine. Dar apoi să le luați și pe celelalte. Voi spuneți: „Eu sunt neprihănit. Eu dau mâna cu prezbiterul. Eu cred în Isus Hristos.” Atunci voi trebuie să vă nașteți din nou. Voi trebuie să fiți umpluți cu Duhul Sfânt. Apucați una după cealaltă, în timp ce mergeți înainte. Așa creșteți la deplina maturitate a unui fiu al lui Dumnezeu. Dumnezeu este în stare ca să ne pregătească și să ne dea această dorință în viața noastră ca să vedem ceva. Amin! Câți sunt aici care ar vrea să aibe mai mult de la Dumnezeu? Aceasta arată că este mai mult pentru voi aici. Voi doriți după aceasta. Acestea sunt primele dureri ale nașterii care se observă la voi. Voi aveți nevoie de mai mult ca să fiți fericiți, liberi și desăvârșiți. Noi trebuie să avem acestea! Cu acest germen mic al vieții lui Dumnezeu este așa ca și cu germenul vieții în pântecul mamei.

Dumnezeu crește în noi și ne lasă ca să mergem înainte. EL S-a dus acolo ca să ne pregătească un loc veșnic, acolo unde este și EL. Nu este un loc ca această casă de ciură, unde trebuie să muriți, unde există păcat, curvie și gunoi lumesc. Dacă gândurile lor sunt îndreptate spre acestea, atunci este un semn că ei încă nu sunt în legătură cu Dumnezeu. Voi v-ați lăsat atrași acolo, înșelați în mintea voastră. Voi v-ați atașat

numai la o biserică și spuneți: „Eu aparțin de această biserică, unde este membră și mama mea.” În vremea mamei voastre, era valabilă apartenența asta, dar noi trăim într-o altă zi. Mesajul lui Wesley n-ar fi realizat nimic dacă el l-ar fi preluat pe cel al lui Luther, care a crezut în neprihănire. Wesley a venit cu sfințirea. Apoi s-au ridicat penticostalii. Ei nu au putut să se țină de neprihănire și sfințire, căci era timpul pentru reșezarea darurilor. Acum noi mergem mai departe.

Acestea au fost cele trei stadii de dezvoltare ale butucului. Prima dată iese o frunză, care este începutul tulpinei – prin reforma lui Luther. Observați natura. Următoarea fază era spicul cu polen și apoi penticostalii. O, aceasta este pur și simplu desăvârșit. Ei sunt de comparat cu pleava (îmbrăcămintea bobului). Seamănă cu bobul, dar dacă îl deschideți, încă nu este grâu acolo înăuntru. Este numai învelișul, purtătorul de grâu, dar viața prin ea merge mai departe.

În epoca lui Luther, ei l-au primit pe Luther și viața a venit înăuntru. Dar când s-a făcut o denominațiune din aceasta, viața a ieșit afară. Tulpina se veștejește, că și ea a fost doar purtătoarea vieții. Unii vor să rămână mai departe luterani, dar ei sunt morți și nu știu nimic despre Dumnezeu. Ei spun: „Vedeți, noi suntem frunze. Noi suntem luterani.” Asta-i adevărat, dar este depășită această fază a creșterii. „Noi suntem metodiști, penticostali.” Dar vedeți cât de reci și formalști devin penticostalii și cum se depărtează toți de Cuvânt? Ce au fost ei? Purtătorii seminței adevărate. Ei toți au fost purtători, apoi ei au devenit o denominațiune.

Dacă voi spuneți: „Eu sunt penticostal” – asta pentru Dumnezeu înseamnă tot atât de puțin cum ai spune: „Eu sunt romano-catolic, sau evreu etc.”. Voi trebuie să fiți născuți din nou. Viața care a venit prin purtători trebuie să fie în voi. Să nu rămâneți la stadiul de tulpină, să nu rămâneți la înveliș, ci mergeți mai departe până la desăvârșire. Gândiți-vă la aceasta – după fiecare trezire, cam la trei ani, s-a făcut o organizație. De ce? Pentru că acești creștini sunt sămânța care se formează în pleavă și care acum vine la suprafață ca să poată sta în prezența soarelui, ca să ajungă la coacere – bobul de grâu minunat, care va sarge învelișul, devenind ca acela care a fost semănat la început.

Adevărata Biserică, care a căzut, vine prin tulpină, spic, pleavă, iarăși la suprafață, până iarăși se formează o Biserică Mireasă, ca cea de

la Rusalii. Când vine mașina de treierat ca să adune grâul în grânar, viața care era în luterani, metodiști, penticostali, va intra deplin în el și va veni la suprafață, formând astfel trupul perfect al lui Isus Hristos.

Deci, grâul (Cuvântul deplin) a fost omorât și îngropat la Niceea de către biserica falsă (catolică), și a răsărit prin mesajul lui Luther, a crescut prin Wesley, penticostalii și acum iată-l înviat în plinătatea Cuvântului de la Rusalii. Este ca soarele care dimineța răsare. Voi nu puteți privi natura fără să vedeți că soarele depune mărturie despre Dumnezeu. Voi nu aveți nevoie de Biblie ca să știți că există Dumnezeu. Când soarele răsare, el este slab ca un copil. La ora șapte se comportă ca un copil care merge la școală. Iar la ora 10-11, copilul iese din școală. La ora 12 are puterea deplină. De la ora 3 după-amiază începe să îmbătrânească. La ora 6, umerii îi cad și omul moare – soarele apune. Este acesta sfârșitul? Nu! În ziua următoare el răsare iarăși. Viață, moarte, înmormântare, înviere.

Priviți frunzele care cresc pe pomi. O frunză frumoasă iese și oferă umbră. Apoi pomul aduce roadă. În curând vine toamna: apare moartea. Viața se scurge în rădăcină (înapoi în pământ). Este acesta sfârșitul? Nu! În primăvară totul reînvie și depune mărturie. O, acesta este parcursul neconținut al vieții. Dar frate, soră, noi avem viață veșnică prin El, Atotputernicul Isus, care a venit, a plecat și poate să ne pregătească un trup. Noi am primit viața veșnică.

Acestea sunt durerile creșterii în care noi ne aflăm, dacă voi femei, vă simțiți osândite în ceea ce faceți, și voi bărbați, care vă țineți de învățături și seminare etc. Voi toți vreți să spuneți: „Eu spun crezul meu, eu fac asta și asta.” Dar în adâncul vostru se petrece ceva când vedeți că ochii orbilor se deschid, că surzii aud și că se petrec toate celelalte lucruri făgăduite pentru acum, când vedeți că Cuvântul este pregătit și predicat în toată puterea lui, când dintr-o femeie stricată se face o doamnă, dintr-un bărbat bețiv un sfânt al lui Dumnezeu. Așa este. Vedeți, înăuntru este ceva – viață! Voi începeți s-o simțiți și spuneți: „Aceasta n-ar trebui s-o fac.” Vedeți, ce este aceasta? Este ceea ce are nevoie acest trup de dincolo. Isus S-a dus să pregătească un loc la sânul lui Dumnezeu. Da! Pentru un germen mic de viață, un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu.

Isus S-a rugat în rugăciunea Lui către Tatăl, pentru un singur

lucru – Ioan 17:14: „*EU vreau ca acolo unde sunt Eu să fie și ei.*” EL S-a rugat pentru părtășia noastră, pentru împărtășirea veșnică. Cât de mult ar trebui să-L dorim pe El! Ascultați! Dacă voi sunteți născuți într-adevăr din Duh, atunci asta-i totul. Nu este vorba de o carte plină de instrucțiuni, voi nu trăiți prin anumite legi sau așa ceva, ci prin harul, prin Duhul lui Dumnezeu.

Soția mea, pe care o cunoașteți, este cea mai bună soție. N-aș vrea să fac nimic ca să o supăr. Mai bine aș muri decât să fac ceva care să o supere. Dacă așa stau lucrurile cu dragostea omenească – fileo – față de soția mea, cu cât mai mare este dragostea mea față de Dumnezeu – agape? O, eu nu aș face nimic ce L-ar putea vătăma pe El. Desigur că nu. Eu îl iubesc pe El, eu aș vrea să fac totul ce cere El de la mine. Eu aș vrea să fiu ascultător de orice Cuvânt vorbit de El, indiferent de părerea lumii. Ea și așa nu crede asta. Eu aș vrea să știu ce mi-a poruncit El ca să fac. Dacă îmi lipsește ceva, atunci aș vrea ca El să-mi dea acest lucru. Noi vrem să trăim pentru El și să ne depărtăm de lume.

Acest trup bătrân, pământesc, trebuie să moară. Lăsați-mă să vă spun ceva: voi cheltuiți atât de mult pentru acest trup pământesc, încât voi râvniți total după Hollywood (centrul cinematografiei americane) – dar acesta se va scufunda, potrivit prorociei pe care mi-a dat-o Domnul. Da! Se va întâmpla ca "Așa vorbește Domnul!" Aceasta aș vrea s-o spun fiecăruia care vrea s-o asculte. Eu nu știu când și unde va începe aceasta, dar judecata asupra Californiei (unde este și Hollywoodul) va veni. Nu mai există nici o salvare. S-a terminat.

Trăiți pentru El. Noi vrem să ne depărtăm de tot ce este lumesc. Unele din voi surori tinere, dar chiar și mai în vârstă, voi doar nu vreți să vă asemănați cu lumea, dar când vedeți de departe vitrina unei prăvălii în care este expusă o îmbrăcăminte la modă (nepotrivită pentru creștini), imediat mergeți acolo și o cumpărați – îmbrăcăminte ce o poartă femeile fără Dumnezeu. Voi puteți fi cum nu se poate mai credincioase, dar în ziua judecății veți da socoteală pentru curvie. De ce? Isus a spus: „*Cine se uită la o femeie și o pofteste în inima lui, a și preacurvit cu ea.*” Cine-i vinovatul? Voi, care vă expuneți cu aceste fuste sau cu acei pantaloni lungi.

O femeie mi-a spus nu demult: „Eu nu port astfel de fuste, domnule Branham. Eu mulțumesc Domnului pentru asta. Eu port

pantaloni lungi." Eu am spus: „Asta este și mai rău." Așa este. Abia se mai poate găsi îmbrăcăminte pentru femei. O femeie a spus: „Aici ai spus adevărul. Nu se mai găsește îmbrăcăminte femeiască." Dar încă mai există stofă și mașini de cusut de cumpărat. De aceea nu există nici o scuză. E clar, scumpă soră? Eu sunt fratele vostru, un slujitor al lui Hristos, și în ziua judecății voi da socoteală pentru ceea ce spun aici în seara aceasta. Voi veți fi vinovate de preacurvie, fiindcă dragostea lui Dumnezeu s-a îndepărtat din inima voastră. Voi mai mergeți la biserică, poate că mai vorbiți în limbi, jucați în Duh – asta este bine, dar nu aceasta este lucrarea pe care o cere Dumnezeu de la voi, ci ascultarea de Cuvânt.

Biblia spune: „*În zilele de pe urmă se vor ridica Hristoși mincinoși*” – nu Isuși falși – aceasta nu ar primi nimeni; ci Hristoși mincinoși, falși, unși falși. Ei sunt într-adevăr botezați cu Duh, cu Duhul Sfânt unii din ei, și totuși, ei sunt falși. Voi vă compuneți din trei părți – cea exterioară este trupul. Voi aveți cinci simțuri prin care aveți legătură cu acest domeniu pământesc. Interiorul este duhul. Și acolo sunt cinci simțuri: cugetul, dragostea etc. Dar interiorul este sufletul.

Gândiți-vă la aceasta. Ploaia cade peste cei drepți și peste cei nedrepți. Aceeași ploaie face să crească și grâul și neghina. Cum vine asta? În interiorul seminței există ființa, și această ființă vine la suprafață. Amândouă stau pe același ogor – sămânța bună și neghina. Ele stau laolaltă și se bucură la fel. Apoi, amândouă suferă de sete și-și pleacă capetele. Îndată ce cade ploaia, ambele înalță capetele și strigă la fel de tare de bucurie. Dar le recunoaștem după roade.

Creștinilor, poate nu ne vom mai întâlni niciodată. Lăsați-vă aduși în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Priviți-vă în oglinda lui Dumnezeu cum arătați! Este în ea un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu? Este ceva în voi care este cauza unei uri împotriva aceluia bărbat care vă spune aceste lucruri, ori este ceva în voi ce vă atrage și voi spuneți: „Eu știu că bărbatul acesta are dreptate, căci asta stă scris în Scriptură!” Atunci acestea sunt vitamine pentru trupul celălalt care va fi dincolo, pentru casa aceea de care aveți nevoie când veți ajunge acolo. Această casă este trupul pământesc pe care îl purtăm. Noi suntem tare îngrijați de el. Avem atâta îmbrăcăminte pentru el, facem atâtea lucruri nefolositoare. Noi schimbăm, schimbăm și iar schimbăm. Toți fac asta.

Lăsați numai pe cineva ca să înceapă cu ceva. Dacă voi vă vopsiți treptele casei în roșu, alții își vor vopsi treptele la fel. Dacă voi treceți de la un model mai vechi de automobil la unul mai nou, ceilalți nu au liniște până nu își procură și ei unul la fel. Căci acesta este un timp de potrivire. Dacă o femeie vine cu un anumit model de pălărie la biserică, fiți atenți, atunci toate celelalte, și mai ales femeia pastorului, își cumpără una la fel. Aceasta este absolut adevărat. Este timpul de asimilare.

Fraților, ar trebui să fie timpul de potrivire în Cuvânt, cu Cuvântul. Toate aceste lucruri se întâmplă cu un scop. Eu nu mă interesez dacă jacheta mea se potrivește cu pantalonii; mie îmi pică greu aceasta. Soția mea sau nora mea trebuie să-mi spună ce fel de cravată să port. Eu nu mă interesez dacă se potrivesc sau nu. Eu aș vrea ca viața mea să corespundă cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este esențialul. Căci eu vreau ca să trăiesc dincolo, în slavă, unde S-a dus Isus să-mi pregătească un loc, nu aici între vecinii care se iau la întrecere cu moda, cu potrivirea.

Depărtați-vă de toate aceste lucruri! Știți voi ce este acest cort bătrân, pământesc? Acest trup pământesc este ca un pantalon vechi care s-a purtat odată. Dar acum aveți unul mai bun și nu mai aveți nevoie de cel vechi. Ce faceți cu aceasta? Voi îl agățați în cuier, pentru că aveți unul mai bun. El este mai modern decât celălalt, pe care l-ați purtat și acum l-ați pus deoparte. Acest trup este un așa fel de haină. Voi sunteți ființa din el. Ce datorie a avut haina? A învelit trupul vostru. Dar acum nu mai aveți nevoie. Voi l-ați pus la o parte, acum este o haină veche. Așa este și cu acest trup bătrân. El învelește pe omul ceresc. Dar trupul acesta nu sunteți voi înșivă, voi sunteți în interiorul lui. Voi, Duhul lui Dumnezeu este în interiorul trupului. Prin aceasta, cel exterior se supune, căci tragerea vine dinlăuntru și îl aduce în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este interiorul vostru, voi înșivă, ființa voastră. Acest trup este numai ca un palton vechi. Ce veți face într-o zi cu el? Voi ați purtat această haină un anumit timp. Acest trup este ca o haină. Existența voastră adevărată, voi înșivă, sunteți în interiorul acestui „palton vechi” care se numește William Branham, Sussie Jones etc. Într-o zi, el va fi agățat într-o hală de aducere aminte. Va fi pus în mormânt și cineva va pune o piatră la căpătâi: „Aici se odihnește cutare

sau cutare." El va fi acolo ca o aducere aminte pentru voi.

Oamenii vă văd numai prin trup, dar ceea ce sunteți voi, eul vostru, se află în interior. Trupul cel vechi a învelit numai chipul celui ceresc. O, voi oamenilor, v-ați pregătit voi pentru schimbarea corturilor? V-ați rezervat un loc acolo? Gândiți-vă la aceasta, că voi trebuie să aveți un loc rezervat. Fără această rezervare nu veți intra acolo. Să ilustrez aceasta.

Dacă cineva merge la un hotel și spune: „Aș dori o cameră”, atunci i se spune: „V-ați rezervat una?” Dacă nu, se poate să i se spună: „Ne pare rău!”, și voi rămâneți afară în frig și ploaie, fiindcă ați neglijat să vă rezervați un loc. Și când veți ajunge la sfârșitul vieții voastre și nu v-ați rezervat un loc, atunci nu va fi nimeni acolo care să vă primească. Voi veți rămâne afară în întuneric, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Voi aveți nevoie de rezervarea locului și de haina mântuirii, ca să intrați în orașul unde Isus S-a dus să pregătească locuri.

Matei 22:1-14: „Împăratul a pregătit o nuntă pentru fiul său. El a jertfit mult pentru asta. El a trimis să invite pe mulți. Unul spunea: “Știi tu, eu aparțin la aceia sau la aceia.” Altul spune: “Eu trebuie să mă interesez de ferma mea.” Toți au avut o scuză. A trimis încă o dată la ei, dar ei i-au bătut pe robi. Aceasta era generația aceea a evreilor – către ei a vorbit Isus. Ei toți aveau altceva de făcut. La urmă, el a trimis și spunea: „Mergeți pe la colțurile străzilor și chemați oaspeți.” El era hotărât să-și țină ospățul de nuntă în casa lui, și musafirii erau acolo. Dar apoi, el a observat pe un bărbat care nu avea haina de nuntă. El a vrut să țină pe el haina cea veche. Vedeți ce a spus împăratul: „Prietene, eu te-am invitat la ospățul de nuntă. Invitație ai primit, dar cum ai intrat aici?”

Dacă ați fost vreodată în orient, unde am predicat de multe ori, veți vedea că acolo tot așa se serbează nunta. Mirele are un număr de musafiri, pe care îi invită. Mirele trebuie să pună la dispoziție hainele. El trebuie să se îngrijească de aceasta. Cineva stă la ușă și verifică invitația, apoi primiți o haină. Unii din musafiri sunt bogați, alții sunt săraci. Ei diferă, dar când au îmbrăcat aceste haine de nuntă, toți arată la fel. Și voi trebuie să fiți la fel. Voi nu puteți să spuneți acolo: „Eu sunt metodist, baptist sau prezbiterian.” O, nu. Așa nu se poate intra acolo. Voi trebuie să intrați pe ușă. Isus spunea: „EU sunt ușa oilor!” Voi

puteți veni numai prin ușa aceasta, și numai așa veți primi haina de nuntă.

Acest bărbat a fost întrebant: „Prieten, cum ai intrat aici?” Aceasta arată că el a intrat prin altă parte, poate că el a intrat printr-un geam sau prin intrarea din spate, dar nu pe ușă. Nu pe calea aceea pe care a mers Isus, pe calea lepădării de sine, predând totul lui Dumnezeu, răstignindu-vă împreună cu El la Golgota, ați și înviați cu El ca să purtați haina jertfei Lui – și ați murit față de lume și lucrurile ei.

Dacă voi iubiți lumea și lucrurile din lume, atunci dragostea lui Dumnezeu nu este în voi. Dacă aveți în voi lucrurile lumii, și vreți ca să vă purtați ca lumea și să procedați ca ea, atunci voi încercați să intrați altfel. Voi sunteți în biserică, dar voi sunteți ca un scaiet care crește împreună cu grâul în același ogor. Cu toți împreună strigați de bucurie și toate binecuvântările duhovnicești sunt peste voi. „Eu prorocesc” – și Caiafa a prorocit și Balaam, dar asta nu are nici o legătură cu intrarea pe ușă. „Eu am primit botezul cu Duhul Sfânt” – și acesta este numai un dar trecător pentru voi. Darul adevărat este în adâncul sufletului vostru, care este născut din Dumnezeu și stăpânit de Cuvânt, conform voiei lui Dumnezeu. Prin El creșteți voi. Atunci, voi sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Voi ați ieșit din anumite lucruri. Ca în pântecul mamei, sunteți acum în lucrurile pământești, și încercați să ieșiți afară. Ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, voi veniți la suprafață și cunoașteți ce spune Cuvântul. Trebuie să fim născuți din nou.

„Dar eu aparțin de o biserică.” Asta nu înseamnă nimic. „Eu sunt metodist. Mama mea a fost tot metodistă.” Asta a fost bun pentru mama ta. „Eu sunt pentecostal.” Dacă nu vă lăsați îndreptați după Cuvântul lui Dumnezeu, ceva nu corespunde. Prin aceasta se cunoaște că tatăl vostru adevărat nu este Dumnezeu, căci adevărul începe în sufletul vostru. Înainte de a exista duhul vostru, sufletul vostru exista deja. Dacă sufletul nu vine de la Dumnezeu, atunci el de la început nu a fost o parte din Dumnezeu, și voi v-ați înșelat. Voi sunteți pe un ogor plin de neghină și depuneți mărturia neghinei, încât voi procedați ca lumea. Voi iubiți lumea, fiindcă dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.

În zilele de pe urmă, se vor ridica unși falși, nu Isuși falși. Ei sunt unși. Da! Dar ei sunt anticreștini. Ei sunt unși cu Duh și fac semne și minuni, pe care le-a făcut Hristos, dar nu corespund cu Cuvântul.

„Mulți vor veni în ziua aceea la Mine și vor spune: „Doamne, Doamne, nu am prorocit în Numele Tău?” Dar El le va răspunde: „Plecați de la Mine, voi care ați făcut fărădelege, nu v-am cunoscut niciodată!”

„Eu am fost penticostal, Doamne! Slavă lui Dumnezeu! Eu am strigat de bucurie, eu am vorbit în limbi, eu am pus mâinile peste bolnavi și ei s-au vindecat. Eu am scos draci.” „Plecați de la Mine, voi care ați lucrat fărădelege. EU nu v-am cunoscut niciodată.” Vedeți voi la ce mă refer?

Oh, copilașilor, nu simțiți în seara aceasta dorința după vitamina aceasta? (Acolo așteaptă un trup). Acolo așteaptă un trup ca să fie îmbrăcat. Oamenilor, nu vă lăsați înșelați! Diavolul este un înșelător. Voi trebuie să purtați haina de nuntă. Asta trebuie să fie.

Noi am ajuns în timpul dinspre seară. Trupul pământesc se va prăbuși, și noi ne pregătim să trecem în trupul ceresc. Noi simțim acum chemarea puternică a lui Dumnezeu. Înainte de a ne naște aici pe pământ, acest trup mic dorea ceva, ca să fie sănătos, și el primea ceea ce avea nevoie. Altfel, ne-am fi născut ca un copil bolnav. Dar, la Dumnezeu, nu există bolnavi. Fiecare mădular al Miresei este descoperit pentru timpul ei, exact cum a fost cu Mirele. Dumnezeu să îngăduie aceasta fiecăruia dintre voi, copii. Cerul pentru asta există, ca noi să intrăm în el. De iad, putem să rămânem departe.

Mulți dintre voi știți că Domnul mi-a dat multe viziuni. Una dintre ele a fost foarte puternică. Eu m-am temut întotdeauna de moarte. Într-o dimineață m-am trezit. Soția mai dormea. „Iubit-o, te-ai trezit?” am întrebat-o ușurel. Ea dormea adânc. Știam că trebuie să ne sculăm, fiindcă aveam de trimis copiii la școală. Am pus mâinile sub cap și mi-am zis: „Billy Branham, tu spuneai odată că ai trecut de 50 de ani, și dacă vrei să mai faci ceva pentru Domnul, atunci trebuie să te grăbești, căci nu mai ai mult timp. Mă gândeam: „Poate mai trăiesc până va veni Domnul Isus.” Eu mi-am închipuit aceasta, că poate un frate mi-ar spune după ce am murit: „Tu ai predicat într-o seară, când eram pe pământ, în biserica mea, frate Branham, că unui duh n-ai putea să-i dai mâna, pentru că mâna lui a putrezit în pământ și a mea la fel.” Tot timpul mă gândeam (mi-am închipuit asta).

Dar în dimineața aceea am simțit că ceva a venit asupra mea. Era așa cum este de obicei când începe o viziune. Eu priveam și mă

gândeam: „O, ce este aceasta?" Eu vedeam dealuri mari, verzi, și mii de femei tinere care veneau din toate direcțiile. Ele toate aveau păr lung, care atârna în jos pe spate. Ele purtau haine albe, erau desculțe și strigau: „Fratele nostru iubit!" Eu mă gândeam: „Aceasta este ciudat." Eu m-am uitat în urmă și mă vedeam întins în pat. Lângă mine era soția mea. Eu îmi spuneam: „Asta s-a întâmplat, eu am murit. Acolo zace trupul meu. Poate că am avut un atac de cord." Eu stăteam acolo nemișcat cu mâinile sub cap. Mă gândeam: „Trupul meu nu este mai departe de mine decât vreo câțiva metri. Soția mea este acolo, cămașa mea este la capătul patului și toate celelalte. Iar eu sunt aici." M-am uitat iarăși în jur. Spre mine veneau aceste femei împreună cu frații mei, care și ei arătau ca niște bărbați tineri. Ei strigau: „Scumpul nostru frate!" Eram uluit. Mă gândeam: „Asta este curios – și eu sunt aici tot tânăr. Este aceasta o vedenie?" M-am mușcat de deget și mă gândeam: „Aceasta nu seamănă cu nici una din vedeniile pe care le-am avut până acum." Apoi, cineva mi-a vorbit de sus: „Tu ai fost adăugat la poporul tău." Eu mă gândeam: „Cu oamenii mei? Toți sunt Branham?" Vocea spunea: „Sunt aceia pe care i-ai adus la Hristos."

Voi știți că pe mine m-au socotit ca pe un vrăjmaș al femeilor, dar nu-i adevărat. Eu nu vreau să fie femei imorale, ci surori adevărate. Dacă ele sunt așa, atunci este bine.

Eu mai am cicatrice din copilăria mea. Îmi mai pot aminti de lucruri care s-au întâmplat și prin care am primit această atitudine. Dar în totul era conducerea lui Dumnezeu, care prin aceste întâmplări m-a format pentru ceasul acesta. Eu sunt de părere că nu există ceva mai plăcut decât o soră adevărată. Dacă Dumnezeu a vrut să-i dea bărbatului ceva mai bun în afară de mântuire, atunci aceasta este o femeie. Dacă ar fi avut pentru bărbat ceva mai bun ca ea, desigur că i-ar fi dat. Dar când vezi că unele dintre ele se abat și nici nu se mai poartă ca o femeie, și rup legământul de căsătorie. Și bărbații fac la fel. Gândiți-vă la aceasta, că voi sunteți legați unul de altul cât trăiți. Ce Dumnezeu a împreunat pe pământ, este împreunat în cer de asemenea!

Am văzut deci cum aceste femei au alergat spre mine, m-au îmbrățișat și mi-au zis „frate". Erau femei, dar în acel loc nu mai exista păcat. Ele erau femei, dar vedeți, nu mai erau ca aici, unde femeile și bărbații sunt în așa fel întocmiți, ca să se facă copii. Acolo nu va mai fi

așa ceva. Nu va mai fi o atracție sexuală, cu toate că vor avea aceleași chipuri ca și aici. Acolo nu va mai exista păcat. Noi vom fi cu toții egali. Nici copii nu se vor mai naște acolo.

Apoi, frații m-au ridicat în sus și m-au pus într-un loc deosebit. Eu întrebam: „Pentru ce faceți asta?” Și vocea de sus a răspuns: "Pe pământ, tu ai fost un conducător, aceștia sunt oamenii tăi."

Apoi a venit o femeie și spunea: "Fratele nostru iubit!" Era o femeie foarte frumoasă. Atunci acest glas spunea: "Îți amintești de ea?" Eu am răspuns: "Nu." Atunci el spunea: "Tu ai condus-o la Hristos când ea era trecută de 90 de ani. Înțelegi tu pentru ce spunea "frate iubit"?"

Atunci eu i-am întrebat: "Voi încă nu ați intrat?" Și ei răspundeau: "Nu, noi așteptăm aici." Apoi, eu am spus: "După ce am murit, eu aș vrea să-L văd pe Isus." Și vocea spunea: "Tu încă nu poți să-L vezi pe Isus. Aceasta este ceea ce spune Scriptura, acele suflete de sub altar. Isus este ceva mai sus. Într-o zi, El va veni înapoi pe pământ. Aici nu mâncăm nici nu bem." Eu spuneam: "De asta m-am temut eu?" Asta este - nu există cuvinte ca să descriu aceasta, prietene. Grandios și desăvârșit nu este destul. Nu există nici un cuvânt care ar putea exprima cum este aceasta. Întrece tot ce pot eu cuprinde. Acolo nu există nici o boală s-au suferință. Nu se poate muri. Nu se poate păcătui. Acolo era desăvârșit. Prieteni, voi nu puteți să scăpați asta. Să nu scăpați asta!

Când mai eram un băiat, am văzut o viziune despre iad. Voi știți că femeile de astăzi își vopsesc ochii ca să arate ca un lup sau așa ceva. Așa le-am văzut atunci. Eu mă scufundam în jos. Eu atunci eram împușcat și eram bolnav pe moarte la spital. Eu am știut întotdeauna că există un Dumnezeu. Eu îmi mai amintesc de prima mea rugăciune, când încercam să mă rog. Numai una puteam să spun. Nu am spus asta niciodată înainte, parcă aș spune asta chiar acum; eu spuneam lui Dumnezeu: "TU știi, Doamne, că eu niciodată nu am trăit în curvie, eu am avut o viață cumsecade."

Eu eram un băiat de vreo 15 ani, și am încercat să duc o viață curată. Acesta era singurul lucru, singurul câștig ce puteam să-l arăt Lui. Mai mult nu puteam să spun.

Când zăceam atunci la spital, și medicul a plecat de la mine, mi se părea ca și cum m-aș prăbuși într-o veșnicie întunecată. Eu strigam după tatăl meu: "Oh, tată, ajută-mă!" Dar nu era nici un tată acolo. Apoi

strigam: "Mamă, ajută-mă!" Dar nu era nici o mamă acolo. "O, Dumnezeule, ajută-mă!" Dar Dumnezeu nu era acolo. Era un vis care nu se mai termina.

În comparație cu ce era acolo, iadul arzător ar fi fost numai o plăcere. Eu cădeam tot mai adânc, și mă gândeam. Apoi am ajuns la un loc groaznic, plin de fum. Era întuneric. Oh, cum mă simțeam eu! Moartea m-a cuprins.

Eu puteam să văd acolo cum femeile acestea cu ochii vopsiți veneau spre mine. Asta era în urmă cu 40 de ani. Ele dădeau un sunet îngrozitor. Eu mă gândeam: "Trebuie să rămân aici pentru totdeauna?" Eu spuneam: "O, Dumnezeule, dacă Tu mă scoți de aici, nu mă voi rușina de Tine niciodată. TE rog dă-mi încă o șansă." Apoi simțeam că iarăși îmi reveneam. Medicul era disperat, căci inima mea bătea numai de 17 ori pe minut. Eu am pierdut aproape tot sângele, zăceam în propriul meu sânge.

Pe parcurs eu m-am întrebat dacă această viziune, pe care am avut-o atunci, se va întâmpla într-o zi. Și cam cu doi ani în urmă, când noi am plecat la Tucson, m-am dus cu nevasta mea într-un magazin. Eu m-am așezat acolo, mi-am aplecat capul și așteptam. Voi știți că la doamne le trebuie mult timp când merg la cumpărături. Acolo se afla o scară rulantă, pe care veneau niște femei în sus. Ele aveau aceste frizuri înalte și ochii vopsiți, și vorbeau limba spaniolă. Deodată, din nou mi-a venit această viziune. Aici era același zgomot.

Frate, soră, lăsați-mă să vă spun ceva. Acum poate că vi se pare de glumă, dar când veți ajunge odată acolo, este un lucru serios. Voi să nu mergeți niciodată pe această cale!

Eu, bărbat bătrân, am predicat în întreaga lume, și am milioane de prieteni, dar eu știu că trebuie să mă prezint cu voi acolo.

Depărtați-vă de la aceste lucruri lumești. Dacă lucrurile din lume mai sunt în voi, atunci gândiți-vă că voi nu sunteți o proprietate a lui Dumnezeu, ci numai un membru al bisericii. Abia atunci se întâmplă aceasta, când chemarea din adânc se ridică în sus.

Înainte de a avea peștele vreo aripioară, trebuia întâi să fie apă acolo în care să poată înota, altfel nu ar fi avut nevoie de aripioare. Înainte de a putea să crească un pom, mai întâi trebuia să fie pământ, altfel n-ar fi putut să crească pomul. Presupunerea pentru pom trebuia

să fie prima dată. Ca să poată fi o creațiune, trebuia mai întâi să fie Creatorul.

"Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire." Aceasta este ceva existent. Voi ați ridicat înaintea mâinilor, fiindcă doriți mai mult de la Dumnezeu. Voi aveți nevoie de ceva. Dar dacă iubiți lumea și lucrurile din lume, veți ajunge acolo unde este și lumea, și veți pieri cu ea. Veniți afară, voi sunteți fii și fiice ale Împăratului. Fiți doamne și domni! Umblați ca și creștinii, trăiți și procedați ca și creștinii! Gândiți-vă la aceasta, eu voi sta la judecată în fața voastră cu exprimări.

Priviți în seara aceasta în oglinda voastră, și întrebați-vă: "În care direcție merg eu? Pregătește Isus pentru mine un loc și un trup?" Acest trup este desăvârșit, el umblă drept, el este un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Eu am dureri de naștere în interiorul meu, ca să pot fi născut în trupul acela. Dar dacă eu mai iubesc lumea, arătați-mi aceasta, că eu nu am acolo nici un trup. Eu sunt numai un membru al bisericii și nu am fost germen de viață al lui Dumnezeu. EL nu este Tatăl meu.

Cuvântul spune: "Cine nu are parte de încercări, este un copil născut din curvie" (și încercarea se face acum), și nu un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Dacă voi vedeți că Scriptura vrea să vă îndrepte, și voi nu puteți suporta pedeapsa, ci spuneți: "Oh, acest lucru nu vreau să-l aud. Eu sunt creștin, eu fac ce vreau."

În ordine, atunci mergeți acolo! Aceasta este o dovadă sigură că nu sunteți un fiu al lui Dumnezeu. Un fiu adevărat al lui Dumnezeu este înfometat și însetat. Dacă este ceva în inima voastră ce vă spune că aveți nevoie de aceasta, și voi doriți aceasta, atunci este o dovadă că mai există viață acolo, și încearcă să vă aducă acolo.

Acolo este un trup pentru care trupul acesta este numai un simbol. Pentru ce folosiți acest trup? Ca să proslăviți pe diavolul și lumea cu moda ei, sau priviți în sus spre cer? Acolo sus vă așteaptă ceva. De aceea, voi proslăviți pe Dumnezeu în viața voastră.

Deci ceea ce a spus Isus, că se duce să pregătească un loc, ca acolo unde va fi El, să fie și slujitorii Lui, acestea sunt lucruri care o să fie. Aceste lucruri, care există acum, sunt numai umbra celor viitoare, și doresc după acele lucruri.

Iubiți și scumpi prieteni, gândiți-vă un moment serios. Pentru un moment, vrem să ne liniștim. Lăsați ca Duhul Sfânt să vorbească.

La voi, penticostali, m-a trimis Domnul Isus de mult timp. Aici, unul dintre bărbații voștri tineri s-a făcut păstorul vostru, care este un rezultat al acestei slujbe. El a văzut cum Domnul Isus a deschis ochii orbilor. Eu mai am servicii de vindecare, dar știu că m-am rugat deja pentru mulți oameni care au fost foarte bolnavi și ei au fost vindecați. Domnul a răspuns rugăciunilor și a tămăduit bolnavii. Dar știți voi că, unii dintre oamenii care au fost vindecați, au și murit. Și voi dacă sunteți bolnavi și veți fi vindecați, trebuie să muriți. Dar sufletul este veșnic. Iubite frate și soră, nu vreți acum să vă gândiți la asta?

Dacă dragostea lui Dumnezeu nu este în suflet, dacă nu este nimic acolo ce atrage, nu vreți atunci să vă rugați lui Dumnezeu, zicând: "O, Dumnezeule, începe să mă înnoiești în seara aceasta. Eu Te iubesc Doamne, aș vrea să Te iubesc. Ceva în inima mea îmi spune că trebuie să fiu mai tare în legătură cu Tine. Aș vrea să vin acum, Doamne, și să primesc aceasta."

Dacă sunt astfel de suflete în interiorul și în afara clădirii, atunci eu vă rog, ca slujitor al lui Hristos, în Numele lui Isus Hristos, cu capul aplecat să ridicăți mâna voastră spre Dumnezeu și să spuneți: "O, Dumnezeule, atrage-mă mai aproape. Eu aș vrea să fiu de acord cu tot ce ai spus în Cuvântul Tău." Ridicați acum mâinile voastre și fiți într-adevăr sinceri. Gândiți-vă, voi veți spune că ați făcut multe lucruri bune, dar ceva lipsește în viața voastră. "Eu merg la biserică, dar nu sunt ceea ce ar trebui să fiu." Dacă voi vă cercetați și constatați că nu corespundeți cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci voi știți că ceva nu este în ordine.

Mama mea obișnuia să spună: "Dintr-o sfeclă nu se poate lua sânge, fiindcă în ea nu există sânge."

Gândiți-vă la aceasta! S-ar putea să fie ultima voastră ocazie. 30-40 de mâini s-au ridicat în această adunare mică, chiar și dintre preoți. Gândiți-vă sincer și spuneți: "O, Dumnezeule, eu aș putea să fiu în seara aceasta omorât printr-un accident, sau să mor cu un infarct de inimă. Într-o dimineață poate voi chema un medic, și el vine, dar pulsul meu se face tot mai slab și s-a terminat cu mine. Eu apăs obrazul meu în pernă, și pot să oftez numai zicând: "O, Dumnezeule! O, Dumnezeule! O, Dumnezeule!" Apoi inima face ultima bătaie, și voi ajungeți la acea ușă mare. Voi nu veți ieși niciodată, numai dacă sunteți născuți prin Duhul

lui Dumnezeu, și ceva este în voi care înfometează și însetează pentru a merge cu Dumnezeu înainte. Trebuie să fie așa. Voi sunteți copii care se mai află pe pământ și așteaptă ca să fie născuți în Împărăția lui Dumnezeu. EL S-a dus acolo ca să vă pregătească un alt trup. Gândiți-vă acum la aceasta. Vrem acum să ne rugăm Domnului împreună cu toți.

Scumpe Dumnezeu, eu știu că aceasta a fost însemnat în Cartea cea mare. Știința a aflat atâtea ca să ne trezească la realitate. Televizorul ne arată aceasta. El nu produce tabloul, ci prinde numai undele și le redă iarăși ca tablou. Chiar și culorile îmbrăcăminteii care se poartă, merg ca unde în etern. Oscilațiile străbat lumea întregă. Cum este atunci cu surorile noastre care poartă o așa îmbrăcăminte, își vopsesc fața, își taie părul și nu încetează după aceasta?

Predicatorii frecventează un seminar teologic, iau cuvântul omului și tradiții care au fost introduse și prin aceasta fac neputincioase poruncile Tale pentru oameni, încât ei spun pe baza tradițiilor că trebuie să aparții de o biserică. O, Dumnezeule, înțeleg ei că orice cuvânt pe care îl spunem noi va fi înregistrat? Asta este dovedit științific. Și începe odată cu începutul vieții noastre aici pe pământ, și sfârșește când murim. Totul va fi păstrat în arhiva lui Dumnezeu, și se va arăta în ziua judecății. Cum vrem ca să fugim de osânda lui Dumnezeu, dacă ni s-a arătat lucrul acesta așa de clar, și noi totuși l-am refuzat?

Tată, Tu ai văzut aceste mâini ridicate, iar la judecată acest tablou va fi iarăși readus, și ceea ce s-au gândit ei în inimile lor, acolo va fi descoperit. Dumnezeule Tată, ca slujitor al Tău, mă rog acum, și Te rog ca Tu să iei toate fărădelegile de la poporul Tău. Fărădelege este ceva despre care știm că nu trebuie să facem, și noi totuși facem.

David spunea: "Dacă există fărădelege în inima mea, Dumnezeu nu va asculta rugăciunea mea." Cuvântul este doar oglinda Ta, care ne arată cât ne-am abătut de la aceea ca să devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu, ai Împăratului. Tată, eu mă rog ca Tu să faci aceasta în seara asta.

Doamne, în jurul altarului sunt mulți, așa că nu mai este loc. De aceea fă acolo la scaunul lor, unde șed, un altar. Fă ca tot ce este lumesc în fiecare suflet să dispară. Fă ca germeul vieții de la Tine, despre care vorbeam înainte, și acele calități care vin de la Tine, să se descopere

aici.

Pentru ceilalți nu pot să mă rog, Doamne, căci boala lor este spre moarte, și nimic nu este în ei ca să-i miște într-un fel oarecare. Dar curățește în seara aceasta acele inimi și suflete care se îndepărtează de la aceste lucruri rele, și recunosc că acestea sunt pe dos. Fă ca ei să fie umpluți cu Duhul Tău și să umble în lumina Ta.

Binecuvântează pe acest păstor scump de aici, care se pare a fi tare, care a fost antrenat după Cuvânt și a văzut cu ochii lui ce ai făcut Tu. O, Dumnezeule, aprinde sufletul acestui bărbat tânăr. Fă ca el să fie un păstor adevărat, care paște turma peste care l-a pus Duhul Sfânt ca responsabil, și el să nu devieze nici la dreapta, nici la stânga, să nu urmeze nici un crez, ci numai Cuvântul neamestecat să iasă din gura lui. Binecuvântează această biserică mică de aici. Fii cu ei toți, Tată. Eu ți-i predau Ție pe Toți.

Sămânța a fost semănată. Fă ca Cuvântul să cadă pe sămânța aceea care este hotărâtă pentru viață, și fă-i să crească creștini tari pentru această biserică și pentru bisericile de unde au venit ei. Eu îi predau Ție, în Numele lui Isus Hristos, al Fiului lui Dumnezeu.

Tată, El a fost rănit pentru fărâdelegile noastre și zdrobit pentru vina noastră, pedeapsa care ne dă nouă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

Cu câteva minute înainte am văzut o femeie săracă intrând pe ușă nervoasă. O, Dumnezeule, ce lucruri mari s-au petrecut în familia ei! Cum Te-ai descoperit! Doamne, eu mă rog pentru femeia aceasta. Ia tu povara vieții ei care este în urma ei și vindec-o în seara aceasta, primește-o pe ea, Doamne.

Aici văd niște copii mici, și pe alții care au nevoie de vindecare, Doamne. Eu mă rog ca Tu să îi vindeci, Tată. Fă ca puterea Ta cea mare de vindecare să vină și să ne vindece sufletul și trupul. Amin!

Acum aș vrea ca cei din clădire și de afară, care au nevoie de vindecare, să ridicăți mâna voastră și prin aceasta să exprimați: "Eu am nevoie de vindecare, frate Branham!" Se pare că toți au nevoie de vindecare. Bine. Puteți să credeți că eu sunt un slujitor al lui Hristos? Atunci să spuneți "Amin!"

Apoi aș vrea ca voi să vă puneți unii altora mâinile. Ridicând mâinile voastre, ați mărturisit că credeți în Dumnezeu. Isus a spus în

ultima poruncă către Biserica Lui: *"Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa."*

Isus a spus asta. Gândiți-vă la aceasta! De aceea trebuie să se facă așa. EL nu ar fi spus aceasta niciodată, dacă nu ar fi cineva aici care poate să înțeleagă Cuvântul acesta, așa cum a primit Maria în pântecele ei germele de viață prin Cuvânt.

Așa cum a putut Cuvântul Lui să creeze un palmier și un stejar pe un deal, așa poate Cuvântul Său și acum să vă cuprindă în interiorul inimii voastre. Spuneți: "Eu sunt credincios, Doamne. Acest bărbat sau femeie, peste care am pus eu mâinile mele, suferă. Eu mă rog pentru el, căci ceilalți se roagă pentru mine."

Noi suntem acum adunați aici, și ni s-a spus chiar acum că noi am fost deja în Hristos, când El a umblat pe pământ, fiindcă noi suntem o parte din Cuvântul Său. Noi am suferit împreună cu El, noi am sângerat împreună cu El, noi am murit împreună cu El și am fost înmormântați cu El, noi am înviat cu El și suntem acum strămutați în locurile cerești, în Isus Hristos.

Împăratul cel mare se află acum în mijlocul nostru. Eu sunt un fiu sau o fiică a acestui Împărat. Ei se roagă pentru mine, eu mă rog pentru ei. Doamne, răspunde-mi acum la rugăciunea mea.

Acum să ne rugăm și unii și alții.

Doamne Isuse, venim smeriți și mărturisim greșelile noastre. Noi am meritat boala, suferința și moartea. Dar noi am primit de fapt ispășirea pentru păcatele și bolile noastre.

În seara aceasta se află aici acești fii și fiice ai lui Dumnezeu, și au ascultat îndreptarea Cuvântului Tău, au ridicat mâinile lor și vor să Te urmeze mai bine. Ei și-au pus acum mâinile unii peste alții, fiindcă ei cred că Cuvântul Tău este adevărat. Ei cred că noi am înviat cu Hristos, și acum suntem strămutați cu El în locurile cerești.

Tu ai spus: "Rugăciunea cu credință va salva pe bolnavi" și Tu îi vei tămădui, și dacă ei au făcut păcate, le vor fi iertate. O, veșnicule

Dumnezeu, ascultă rugăciunea robului Tău. Căci este scris că dacă poporul care se numește după Numele Tău se adună și se roagă, atunci Tu îi vei asculta din cer. O, Dumnezeule, ascultă în seara aceasta rugăciunea copiilor Tăi. Trimite Duhul Tău Sfânt ca un vânt puternic peste acești ascultători.

Satana este o ființă biruită. Isus Hristos l-a biruit pe Golgota. El nu mai are nici o putere, el este un înșelător. Satano, noi te provocăm în seara aceasta! În Numele lui Isus Hristos, ieși afară din acești oameni! Doamne, fă ca ei să meargă de aici eliberați în Numele lui Isus Hristos, al Fiului lui Dumnezeu. Aleluia!

Simțiți voi slava lui Dumnezeu? Simțiți voi că rugăciunile voastre au fost ascultate? Credeți voi că Dumnezeu a ascultat persoana aceea care este lângă voi? Câți cred asta? Ridicați mâna voastră. O, cât de minunat! Eu îl iubesc pe El. Câți dintre voi simt că Dumnezeu a iertat fărădelegile voastre, lucrurile acelea pe care le-ați făcut? Aceștia să spună: "O, Mielul lui Dumnezeu, din seara aceasta îți promit că voi umbla în sinceritate, ca numele pe care îl port, și anume "creștin", să facă cinste - asemănător lui Hristos. Eu îmi ridic mâinile mele, Dumnezeule, eu mă predau din nou Ție în seara aceasta. Eu voi umbla în lumină." Amin!

Noi umblăm în lumina minunată. Oh, nu vă simțiți curățiți? Nu vă simțiți bine? În timp ce dăm unii altora mâinile, să mai cântăm încă o dată cântarea: "Noi umblăm în lumină, în lumina minunată". Noi vrem să închidem ochii și să cântăm încet. Noi ne purtăm așa ca și copiii, căci noi suntem copii.

"Credința mea se-apropie Ție,
Tu, Mielule de la Golgota."

Eu mă gândesc la marii compozitori care au scris cântarea: "Nu mergi de la mine, Doamne. Ascultă strigătul inimii".

Odată, această cântare a fost cerută și cântată, dar nu cum a cântat penticostalul Elvis Presley, care și-a vândut dreptul de întâi născut pentru un număr de Kadilak. El venea la o femeie s-o roage să-i scrie cântări lumești, dar ea a răspuns: "Pentru nici un preț, nu aș face asta." Dar el îi spunea: "Tu ești oarbă, cum îți va merge ție când vei veni în cer?" Ea s-a întors și i-a spus prin inspirație: "Eu îl voi recunoaște pe El și voi sta mântuită înaintea Lui. Eu îl voi recunoaște pe El."

Nu vă face asta ca să-L iubiți pe El? EL S-a dus acolo ca să ne pregătească un loc, și să se întoarcă iarăși și să ne ia acolo unde este El. Copilașilor, voi sunteți acum în dureri de naștere. Ascultați poruncile lui Dumnezeu. Aici este păstorul. Dacă cineva încă nu este botezat, apa este pregătită. Voi puteți să aparțineți de această biserică, sau să faceți ce doriți. Dacă încă nu ați primit botezul cu Duhul Sfânt, atunci aceasta este seara aceea ca să-l primiți. Nu credeți aceasta?

Voi spuneți: "Frate Branham, este deja târziu, tu ai predicat prea mult." Pavel a predicat odată același mesaj o noapre întreagă, până un tânăr a căzut de la al treile etaj și a murit. Pavel a fost așa de uns cu același mesaj, căci s-a aruncat peste bărbat și viața a venit înapoi în el.

Să ridicăm mâinile sus și să cântăm: "Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc." Câți Îl iubiți? Spuneți din toată inima: "Eu Îl iubesc!"

Dacă se predică prea vătămător, atunci aceasta este un balsam pe care Dumnezeu îl toarnă înauntru, și prin care vom fi vindecați. Este vreun balsam vindecător pentru sufletul nostru, în Galaad? Da, este un balsam. O, eu Îl iubesc pe El, și vă iubesc și pe voi.

"Prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii mei, dacă vă iubiți unii pe alții." Asta este adevărat. Dacă noi, care ne vedem, nu ne iubim, cum putem să-L iubim pe Dumnezeu, pe care nu-L vedem? Domnul Isus să ne ajute la aceasta. EL să vă binecuvânteze pe toți!

AMIN !